ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, (ΚΥΠΡΟΥ) 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1916 ΑΡΙΘ. 225

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ ΚΑΝΟΝΙΑ

Ἀνέτειλεν ἡ ἐννενηκοστὴ ἐπέτειος τῆς φριχαλέας ἀλλ' ὑψηλῆς καὶ θαυμαστῆς τραγῳδίας τῆς 9 Ἰουλίου 1821 καὶ ὁ ἥλιος διατρέχων τὰς ἡμέρας ταύτας τὸν Ἑλληνικὸν οὐρανὸν μετὰ φρίκης ἅμα καὶ θαυμασμοῦ ἀναπολεῖ τὸ μεγαλοπρεπέστατον θέαμα τῆς ἐξεγέρσεως ἔθνους ἀπ' αἰώνων δεδουλωμένου καὶ παρὰ πάντων μέχρι τότε νεκροῦ θεωρουμένου. Ἡ ἐξέγερσις ἐκείνη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἡ ἀμάθυντός δρμὴ πρὸς ἀπολύτρωσιν καὶ ἐλευθερίαν ἐνέχει ἐξαιρετικὴν καὶ ἀπαραδειγμάτιστον ἔννοιαν, ὅσον ἐξαίρετος καὶ ἀπαράμιλλος ἐγένετο ἡ παγκόσμιος εὐεργετικὴ δρᾶσις καὶ τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν μεγαλεῖον αὐτῆς.

Φυλὴ δημιουργήσασα τὴν ἀνθρωπίνην μεγαλειότητα καὶ ἀνυψώσασα τὴν ἀνθρωπότητα μέχρι τῆς θεότητος, πᾶν εἶχε δικαίωμα ἐπὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς λατρείας τῆς ὑφηλίου ὡς θεότης δημιουργὸς τοῦ καλλίστου καὶ ὑψίστου ἐν ἀνθρώποις πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου. Πλήν, φεῦ! ἡ σαγηνὰ δύναμις τῆς κτηνώδους φύσεως κατισχύει τοῦ πνεύματος πολλάκις ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ὁ θοτὴρ τοῦ θείου πυρὸς πρὸς φωτισμὸν καὶ πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος καταδεσμεύεται, καὶ καθηλοῦται ἐπὶ τοῦ γρανιτικοῦ βράχου τῆς ἀμαθίας καὶ τῆς βαρβαρότητος. Ἔπαρ τις καὶ ἄλλη φυλὴ διὰ πάντων τῶν αἰώνων ἡ Ἑλληνικὴ ἐμεγαλούργησεν εἰς ἀγῶνας πολεμικοὺς καὶ πνευματικοὺς καὶ ἤγειρεν ἀΐδια καὶ περιφανέστατα τρόπαια ἀποτελέσαντα τὴν ὑψίστην καὶ λαμπροτάτην ἔκφανσιν τῆς θείας παρὰ τὴν ὑλικὴν καὶ κτηνώδη τοῦ ἀνθρώπου φύσιν.

Ὑπέμειναν ἐν τούτοις τὴν μοιραίαν ἥτταν καὶ ὑποδούλωσιν ὑπὸ τῆς κτηνώδους βίας βαρβάρων φυλῶν, ὑπέστη τὰς σθυνηροτάτας δοκιμασίας καὶ ὑπέμειναν ἀπεριγράπτους ταλαιπωρίας. Τὸ οὐρανοπετὲς ὄρνεον τὸ κατατρῶγον τὸ ἧπαρ τοῦ νέου Προμηθέως ἐξεπροσώπησαν αἱ ἀγριώτεραι καὶ αἱμοχαρέστεραι ἐν τῷ κόσμῳ φυλαὶ αἵτινες ὡς Ἅρπυιαι ἐμόλυναν καὶ μολύνουσι τὸν αἰγλήεντα καὶ διαυγῆ οὐρανὸν τῆς ὡραιοτάτης Ἑλληνικῆς γῆς.

Τὴν χώραν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, τὴν χώραν τῶν θεῶν καὶ τῶν Μουσῶν τὴν χώραν ἐν ᾗ ἐξεφάνθη τὸ ὕψιστον καὶ ἐντελέστατον κάλλος, τὴν χώραν τῶν νυμφῶν καὶ τῶν ἀμβρυάδων ἐδεσθήλωσαν βάρβαροι καὶ θεοστυγεῖς ἐπιδρομεῖς καὶ φυγαδεύσαντες ἀπ' αὐτῆς πᾶν ὡραῖον, καλὸν καὶ ὑψηλόν, καὶ ἀπόστοτίσαντες τὴν ἐκπάγλως ὡραίαν αἰγλὴν καὶ λαμπρότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος μετέβαλον αὐτὴν εἰς ἔρημον πυρίκαυστον καὶ ἀπὸ πνευματικοῦ παραδείσου κατέστησαν φλέγουσαν καὶ δυσαὴ κόλασιν.

Ἐν τοιαύτῃ κολάσει κατεκαίετο καὶ ἐφλέγετο τὸ μεγαλεπήβολον ἔθνος ἀποτίνον τίς οἶδε τίνας ἁμαρτίας, ἃς ἀπέπλυνε ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ πικροτάτων δοκιμασιῶν, καὶ ἀπο«φασίσαν ν' ἀπαλλαγῇ ταύτης ἀπεδύθη εἰς ἄνισον καὶ τρομερὸν διὰ τὴν ἀγριότητα τῶν τυράννων ἀγῶνα. Πάντα τὰ ὄντα γεννώμενα καὶ μορφούμενα ἐν τῷ κόσμῳ ἀποτελοῦσι ἴδιον γένος καὶ ἔχουσιν ἴδιον χαρακτῆρα καὶ ἰδίαν ἔμφυτα καὶ δεξιότητας. Κίκτηνται ἰδίαν ἧθη καὶ παραπαθήκας παραδόσεων ἐθνικῶν, πρεσβεύουσαν ἰδίαν θρησκείαν, ἢ θεραπεύουσιν ἰδίαν φιλοσοφίαν ἐκφράζουσιν τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀπεβλέπουσι ταῦτα πρὸς τὴν ζωὴν· ἐπηρεάζονται δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν ὑπὸ τούτων καὶ τῆς ἰδίας γλώσσης, φιλολογίας, τέχνης, τῶν ἀναμνήσεων τῶν πατροθωμάτων τοῦ παρελθόντος καὶ ὑπὸ τῶν κεντρισμάτων πρὸς τὴν δόξαν Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν ψυχὴν παντὸς ἔθνους, καὶ τόσον εἶνε ταῦτα ὑπέρτερα, μεγαλειότερα καὶ σεμνότερα παρ' Ἕλλησιν ὥστε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ ψυχὴ νὰ εἶνε μεγίστη καὶ κρατίστη πασῶν.

Πᾶν ἄρα ἔθνος δικαιοῦται καὶ πρέπει νὰ εἶνε ἐλεύθερον ἵνα ἐλευθέρα καὶ ἀνεπηρέαστος ἀναπτύσσηται καὶ μεγαλύνεται ἡ ψυχήτου καὶ πρὸς τοῦτο, πρέπει νὰ ἔχῃ πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ παντὸς καταθλιπτικοῦ περιορισμοῦ. Ἐνῷ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπὶ τέσσαρας ἤδη αἰῶνας συνεπνίγετο καὶ ἐν τῷ ἐγερθεντι ἀγῶνι πρὸς ἀνόρθωσιν ὅλου τοῦ παραλθόντος ἐθνικοῦ μεγαλείου ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἐδόθησε νὰ παλαίσῃ πρὸς τὴν κτηνωδεστάτην καὶ βιαιοτάτην βαρβαρότητα ἀγρίων ὀρδῶν, ἃς ἡ θεία Πρόνοια ἐχρησιμοποίησεν ὡς μάστιγα κατὰ τῶν βαρέως ἁμαρτανόντων πρὸς αὐτήν.

Ἀξιοθαύμαστος καὶ μοναδικὴ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ ἐγένετο ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀπαράδειγμάτιστος δὲ ἡ ἀθελεθυσία καὶ ἡ αὐταπάρνησις μεθ' ὧν κατῆλθε τὸ ἔθνος σύμπαν εἰς τρομερὸν καὶ ἄνισον ἀγῶνα. Ὁ ἀπαίσιος τύραννος δὲν ἐπολέμει κατὰ τῶν ἀνόπλων μόνον ἐπαναστατῶν ὑπὲρ τῶν αὐγενεστάτων ἰδεωδῶν ὅσα ποτὲ ἐθέρμευσε καὶ ἐλάτρευσεν ἐπαναστάτης ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὴν αἱμοχαρῆ λύσσαν του ἔστρεφε κατὰ σύμπαντος τοῦ Γένους κατὰ παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας. Ἔνοχοι τρομεροῦ διὰ βασάνων θανάτου ἦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ Ἱερὸς κλῆρος, ἔνοχοι οἱ βρέχοντες τὸν ἄρτον διὰ πυρίνων δακρύων, ἔνοχοι αἱ γυναῖκες καὶ αἱ παρθένοι, ἔνοχοι τὰ ψελλίζοντα αὐτὰ παιδία, τὰ ἐν τῷ λίκνῳ κλαίοντα βρέφη, ἔνοχοι ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς ἔγκυμα νούμενα ἔμβρυα. Ἀπαισιώτερον τέρας δὲν εἶχεν ἴδει ἔτι ὁ ἥλιος ἀφ' ἧς διατρέχει τὸν οὐράνιον θόλον καὶ κατοπτεύει τὴν ὑφήλιον.

Κατὰ τοῦ δαίμονος τούτου τῆς κολάσεως ὃν ἐγέννησαν καὶ διέπλασαν τοῦ κόσμου παντὸς αἱ ἁμαρτίαι εἶχε νὰ παλαίσῃ· καὶ θὰ παλαίσῃ ἐγκαταλελειμένον παρὰ πάντων, μόνον καὶ ἀβοήθητον, ἀβύνατον καὶ ἄοπλον. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἶχόν ἀ ὀρωθῇ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ εἶχον παρασκευασθῇ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἐν ταῖς παλαίστραις, ἐν τῷ στρατῷ πρὸς τὸν λαμπρὸν καὶ μέγαν ἀγῶνα κατὰ τῆς βαρβαρότητος ἵνα στήσωσι τὰ ἀθάνατα τρόπαια ἐν Θερμοπύλαις, ἐν Μαραθῶνι, ἐν Σαλαμῖνι ἐν Πλαταιαῖς, ἐν Γρανικῷ, ἐν Ἀρβήλοις καὶ Γαυγαμήλοις καὶ ὕστερον δι' ὅλης τῆς ὑπερχιλιετοῦς Βυζαντιακῆς περιόδου. Δέσμιον τοῦ ναντίου καὶ πιχμάλωτον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἄμοιρον πάσης σωματικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀσκήσεως, συντετριμμένον καὶ παράλυτον ὤφειλε νὰ παλαίσῃ καὶ κατισχύσῃ τυράννου γεννηθέντος καὶ ζήσαντος ἐν μέσῳ θιγενεκῶν πολεμίων καὶ τραφέντος διὰ τοῦ αἵματος ξένων λαῶν.

Τούτων ἕνεκεν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἀποτελεῖ μοναδικὸν καὶ παντὸς θαυμασμοῦ ὑπέρτερον φαινόμενον ἀνίσου καὶ τρομεροῦ ἀγῶνος, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται οὐχὶ τὰ σώματα διὰ τῶν ὅπλων ἀλλ' αἱ ψυχαὶ αὗται τὰ κατισκληκότα σώματα ἐπάγουσαι εἴτε εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν εἴτε εἰς τὸ μαρτύριον, κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπετείας τοῦ ἀγῶνος τούτου ἀποδηλοῦται μοναδικὸν καὶ ἀπαράμιλλον σθένος ψυχικόν. Οὐδέποτε ψυχὴ ἐθνικὴ παρέστησε τηλικοῦτον μεγαλεῖον ἠθικόν, ὅπερ ὑπαρβάλλει ἴσως μόνον ἡ θρησκευτικὴ αὐταπάρνησις καὶ ἐθελοθυσία τῶν χριστιανῶν κατὰ τοὺς αἱματηροὺς διωγμούς.

Νικῶσιν ἐν Βαλτεταίῳ οἱ πρωτόπειροι πολεμισταὶ τρέποντες εἰς φυγὴν τοὺς ἐκπλήκτους ἐχθροὺς, ἀλλὰ νικῶσιν ἠθικῶς καὶ οἱ πίπτοντες μέχρις ἑνὸς ἀθάνατοι ἱερολοχῖται ἐν Δραγατσανίῳ, νικῶσι καὶ οἱ ἀπαγχονιζόμενοι ἐν Κ)πόλει καὶ ἐν Κύπρῳ Πρωθιεράρχαι μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς ἀρχιερέων καὶ βαθμοφόρων κληρικῶν. Νικῶσιν οἱ λαμπροὶ ἀγωνισταὶ ἐν Δερβεναικίοις πανωλεθρίαν ἐπαγαγόντες κατὰ τοῦ γαύρου τέως στρατοῦ τοῦ Δράμαλη, νικῶσι καὶ οἱ σφαζόμενοι, ἀπαγχονιζόμενοι καὶ ἀποσκολοπιζόμενοι μάρτυρες ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν Νικοσίᾳ, διότι πάντας τούτους ἐμπνέει καὶ ὁπλίζει κατὰ τῶν αἱμοβόρων ἐχθρῶν ἡ μεγάλη, ἡ ἀθάνατος ἡ ἀήττητος ψυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνότητος.

Ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος μηδέποτε σχεδὸν καταπαύσας ἀνανεοῦται κατ' αὐτὰς καὶ ἀπειλεῖ νὰ προσλάβῃ ὀξύτητα καὶ διαστάσεις πολέμου ὑπὲρ πάντων, πολέμου ἐθνικῆς ἐξοντώσεως, πολέμου καὶ πάλιν νέων ἡρωϊσμῶν καὶ νέων μαρτυρίων. Σήμερον ὡς καὶ τότε τὸ ἔθνος ἡμῶν εἶ.ε ἐγκαταλελειμμένον παρὰ πάντων εἰς ἑαυτὸ καὶ εἰς τὰς ἀρθενεῖς δυνάμεις αὐτοῦ. Ἡ ἠθικὴ ἀναισθησία καὶ πώρωσις τοῦ αἰῶνος ἀπέπνιξαν εἰς τὰ σπήθη τῶν πεπολιτισμένων λαῶν πᾶν συναίσθημα εὐγενὲς καὶ ὡραῖον καὶ πᾶσαν ἐμπνευσιν ὑψηλὴν καὶ ἰδανικήν. Τὰ μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ κράτη τῆς σήμερον δὲν κινεῖ οὐδὲ ἐμπνέει ἡ μεγάλη τῶν λαῶν ἐθνικὴ ψυχή, ἀλλὰ τὴν πολιτείαν καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν ρυθμίζουσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς γαστρὸς καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ θησαυροφιλακίου.

Τὸν ἑτοιμοθάνατον Τοῦρκον διετήρησαν ἐν τῇ ζωῇ αἱ κακοήθεις ἀντιζηλίαι τῶν Δυνάμεων καὶ ἐπέρρωσαν καὶ ὥπλισαν αὐταὶ τοῦτον, ἵνα καταδυναστεύῃ καὶ ἀποπνίγῃ τοὺς ἀσθενεῖς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶδον ἀπαθεῖς θεαταὶ τὴν ἀνηλεῆ σφαγὴν ὑπερεκατονταετισχιλίων Ἀρμενίων, οἵτινες διέπραξαν τὸ θανάσιμον ἁμάρτημα νὰ ὀνειροπολήσωσιν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ τείνωσιν εὐήκοον οὖς εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ψυχῆς. Ἀπαθεῖς παρέμειναν καὶ ὅταν οἱ Βούλγαροι ἀνέτρεπον ναοὺς καὶ σχολεῖα Ἑλληνικὰ διὰ δυναμίτιδος καὶ ἐσφαζον κατὰ τρόπον ὅλως ἄγριον γέροντας γυναῖκας καὶ βρέφη, ἢ πυρπολοῦντας ὁλοκλήρους πόλεις Ἑλληνικάς, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι δὲ ἠθέλησαν νὰ κατισχύσωσιν αὐτῶν ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἁμίλλης.

Τὴν ἠθικὴν πόρωσιν τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν κατενόησαν οἱ τοῦρκοι καὶ οἱ μουσαρῶτεροι τούτων Νεότουρκοι καὶ παραφέρονται ὑπὸ τῶν ἀγριωτέρων καὶ ὠμοτέρων ἐμφύτων τῆς φυλῆς αὐτῶν κατὰ πάντας μὲν ἔθνους χριστιανικοῦ μετὰ μανίας δὲ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι τιμῶνται σήμερον καὶ θαυμάζονται, ὅσον κατὰ τοὺς μᾶλλον τραγικοὺς καὶ βαρβάρους αἰῶνας, οἱ πάλιαι ὡπλισμένοι καὶ ἀρτιώτερον πρὸς πόλεμον παρεσκευασμένοι λαοί, τὰ ἰδανικὰ δὲ τοῦ νέου πολέμου εἶνε ταπεινὰ ὑλικὰ καὶ συμφεροντολογικὰ ἀλατήρια, ἀτινα τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν ὑπεβιβάζουσιν εἰς τὸ ταπεινὸν καὶ βορβορῶδες ἕδαφος τοῦ παχυλωτέρου ὑλισμοῦ.

Οἱ Ἕλληνες ἀεὶποτε ὑπὸ τῆς μεγαλείας καὶ ἀθανάτου ἐθνικῆς ἡμῶν ψυχῆς ἐμπνεόμενοι καὶ μεταρσιούμενοι εἰς ὑψηλοὺς πάντοτε ὁρίζοντας τῶν ὡραιοτέρων καὶ θειοτέρων ἰδανικῶν ἄτινα ἐδημιούργησε καὶ ἐγαλούχησε καὶ ἐμεγάλυνεν ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος ἡμῶν φυλὴ ἂς μὴ πτοηθῶμεν καὶ ἂς μὴ βεβιλιάσωμεν πρὸ τῆς ὑπερόπλου δυνάμεως τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν ἡμῶν.

Περιστοιχίζοντες σήμερον τὰ κενοταφια τῶν μεγάλων ἐθνομαρτύρων τῆς ἀνδξου ἐπαναστάσεως, ἃς ἐμπνευσθῶμεν ὑπὸ τῆς θίας τούτων καὶ ἀναλογιζόμενοι τοὺς ὑπεραν θρώπους ἀγῶνας τῶν πατέρων ἡμῶν ἃς θαρρῶμεν ἀνδριζόμενοι καὶ ὁπλιζόμενοι πρὸς τὸν ἐπικείμενον ὡσαύτως μέγαν καὶ περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα.

Τῶν ἐθνομαρτύρων τὰ κόκκαλα, ὧν τὴν σεπτὴν μνήμην τιμῶμεν καὶ γερσίρομεν σήμερον, ἃς μεταβληθῶσιν εἰς τρομερὰ τηλεβόλα ἄτινα ὡς πυρίτιδα πρέπει νὰ ἔχωσι τὸν πατριωτικὸν ἡμῶν ἐνθουσιασμὸν καὶ ὡς σφαῖρας τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς ἡμῶν.

Δὲν θὰ ταινωμεν ἡμεῖς τὸν τράχηλον ἐπὶ σφαγὴν οὐδὲ θὰ κύψωμεν πρὸ οἱασδήποτε δυνάμεως καὶ βίας ὠμότητος. Ἂς ὁπλίσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μέχρις ὀδόντων καὶ τὴν φιλτάτην Ἑλλάδα ἃς ἀναδείξωμεν μέγα καὶ τρομερὸν πολεμικὸν ἐργαστήριον ἐν ᾧ θὰ χαλκεύωνται οἱ κεραυνοὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ θὰ παρασκευάζωνται οἱ ἀθάνατοι ἥρωες τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἰδέας, ὄντες βέβαιοι περὶ τῆς τελικῆς νίκης ἡμῶν σύνθημα δὲ ἡμῶν σήμερον ἔστω «Τῶν ἐθνομαρτύρων τὰ κόκκαλα κανόνια.»

Η ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΤΥΦΛΩΣΙΣ
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Οἱ Νεότουρκοι ὑπὸ παραφόρου Ἑλληνοφοβίας ἰνφλούμενοι παρεβίασαν καὶ Κοράνιον καὶ Στρῆ καὶ φιρμάνια τῶν μεγαλετέρων καὶ ἐνδοξοτερων χαλιφῶν, περιύβρισαν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν Δικαιοσύνην τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, μὴ ἐμ ... ευθέντες εἰς αὐτὴν τὸ ζήτημα ... ρ τουμένων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀ... ουχρῶς εἰς τὴν δικαιοσ... αὐτῆς, ἵνα ψηφίσωσι νόμον ἄνομον δι' οὗ πιστεύουσιν ὅτι καταφέρουσι κύριον τραῦμα κατὰ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας τῶν Νεοτούρκων καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτῶν κατὰ τῆς ἰδίας ἱστορίας καὶ τοῦ Ἰσλὰμ κατέδειξαν μὲν τρανώτατα οἱ Ἕλληνες ἀνιπρόσωποι ἔν τε τῇ Ὀθωμ. Βουλῇ καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἀκριβὲς δὲ περὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἐκφραστικὸν εἶνε τὸ ἑπόμενον ἄρθρον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Ὑπεβλήθη τῷ μεγαλειοτάτῳ ἄνακτι ὁ μαζβατᾶς τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ἐθνικοῦ Μ. Συμβουλίου, ὁ ὑποβάλλων τὴν ποινὴν τῶν ὀρθοδόξων αἰτήσιν ὅπως μὴ ἐπικυρωθῇ τὸ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ναῶν νομοσχέδιον. Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἡ ἐν τῷ κράτει των σουλτάνων, ἡ ποιμαίνουσα, καὶ ὁ ὀρθόδοξος ἐν αὐτῷ λαὸς ἐπισήμως διετύπωσαν τὰς δικαίας ἀξιώσεις αὐτῶν, τὰς ἐπιθυμίας, τὰς ἀπαιτήσεις. Κοινοτικαὶ κατὰ τόπους ἀρχαί, νομίμως ἐκπροσωποῦσαι παρὰ ταῖς ἑκαστοτε πολιτικαῖς διοικήσεσι τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν, αὐθὶς ὡς ἤκουσαν τὴν διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπιζητουμένην διευθέτησιν λυπηρᾶ: ὑποθέσεως θρησκευτικῆς ἀμέσως αὐθορμητοι κατεξανέστησαν κατὰ τῆς ἁρπαγῆς ἱερῶν κτημάτων εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὀνηκόντων. Καὶ ὑπενθυμίζουσιν εἰς κυβερνήτας τοῦ κράτους ἀνεπτυγμένους ὅτι, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀντιπρόσωπος ὑπάρχει ὄχι ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία καὶ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία ἡ ὀρθόδοξος.

Ἐλησμόνησαν ἴσως οἱ ἐμπειρει κυβερνῆται τοῦτο· διότι ἀδύνατον ν' ἀγνοῶσι τόσῳ στοιχειώδη καὶ ἀναντίρρητον ἀλήθειαν ὑπουργοὶ καὶ διοικηταὶ κράτους, ἐπιθυμοῦντος νὰ λέγηται προηγμένον ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ συνταγματικόν. Ἐλησμόνησαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἢ ἀφίνουσιν αὐτὴν νὰ ποιμηθῇ οἱ σοφοὶ νομοδιδάσκαλοι τοῦ ἰσλαμισμοῦ οἱ γινώσκοντες ὅτι οἱ ἄμεσοι διάδοχοι τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας αὐτῶν τὴν ποιμαίνουσαν καὶ τὴν διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν ἀνεγνώρισαν ἀντιπροσώπους τῆς πίστεως τῆς χριστιανικῆς ἀπ' ἀρχῆς τῆς πίστεως τῆς ὀρθοδόξου κατόπιν.

Ἐλησμόνησαν ὅτι ἀπὸ τοῦ 640 τὴν ποιμαίνουσαν Ἐκκλησίαν ἐθεώρησαν ἔκδικον τῆς πίστεως, ὑπερασπιστὴν τῶν δικαίων αὐτῆς καὶ τῶν πιστῶν, νόμιμον ἀντιπρόσωπον τῆς πίστεως, αὐτὴν δικαιουμένην νὰ λαλῇ, αὐτὴν δικαιουμένην νὰ ἀκούηται. Ἐλησμόνησαν ὅτι καὶ μετὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα, μετὰ τὸν χωρισμὸν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπιφανεῖς σουλτανικαὶ δυνασ.είαι καὶ ὑπουργοὶ αὐτῶν, τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐκπροσωπουμένην ὑπὸ πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβούλων ἀπεδέξαντο ὡς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον καὶ ὑπερασπιστὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Αὐτοὶ ὅμως οἱ τόσοι σουλτάνοι καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτῶν καὶ οἱ τῶν ἱερῶν νόμων ἑρμηνευταὶ ἐγίνωσκον, διότι ἔμαθον, διότι ἐζήτουν νὰ μαθάνωσιν, ὅτι ἡ πίστις ἡ χριστιανικὴ, ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων αὐτῶν ὑπηκόων ἔχει καθεστῶς ἱερόν, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὅρων τῶν δογματικῶν καὶ ἐκ τῶν κανόνων, τοὺς ὁποίους οἰκουμενικαὶ καὶ τοπικαὶ Σύνοδοι συνέταξαν. Ἔμαθον καὶ ἤκουσαν ὅτι καὶ τοὺς ὅρους τοὺς δογματικοὺς καὶ τοὺς ἄλλους κανόνας οἱ αὐτοκράτορες οἱ χριστιανοὶ ἐκήρυξαν ἰσχύοντας ἴσα τοῖς πολιτικοῖς νόμοις, καὶ καθὼς ἐκεῖνοι, οὕτω καὶ αὐτοί, διάδοχοι τῶν θρόνων ἐκείνων, ἐκήρυξαν καὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀποδεκτοὺς καὶ ἐγκύρους καὶ ἀξίους σεβασμοῦ. Καλίφαι μεγάλοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μεθ' ὑπολήψεως ἀναφέρει πολλῆς ἡ ἱστορία, σουλτάνοι καὶ ἐμίραι μικρῶν καὶ μεγάλων κρατῶν ἐμάχθησαν ἀπὸ συμβούλων, νουνεχῶν καὶ πεπαιδευμένων ὑπαλλήλων τὸ θεοδίδακτον τῶν παρὰ χριστιανοῖς καὶ παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις αὐτῶν ὑπηκόοις καθεστώτων, εἰς τὸ σύνολον αὐτῶν ὅλων, τὸ παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν γνωστὸν «ἀηνί», αὐτὸ ἦν καὶ τοῖς σουλτάνοις καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μωαμεθανικῶν κρατῶν σεβαστόν.

Ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὸ ἀηνὶ τοῦτο σεβασμοῦ ὑπεχώρουν ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς αἱ φοβερώτεραι πολλάκις προστα γαὶ διοικητῶν καὶ ἀρχόντων, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων, ὡς δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς ἐμπείρους καὶ σοφοὺς κυβερνήτας τῆς συνταγματικῆς ἡμῶν αὐτοκρατορίας, ὡς αὐτοὶ οὗτοι δύνανται νὰ μάθωσιν ἀνερευνῶντες τὰ ἀρχεῖα τοῦ κράτους. Ὁ ἰσχυρισμὸς πρὸς τὸ δογματικὸν τοῦτο καὶ κανονικὸν πάθεστὼς ἔβιβε συνείδησιν τῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν διοικουμένην, καὶ ἡ συνείδησις αὐτὴ τῆς ἐλευθέρας θρησκευτικῆς ὑποστάσεως καὶ ζωῆς τῶν ὀρθοδόξων ἐδείχθη εὐεργετικὴ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν παραγωγὴν τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Καὶ γάρ εἰς τὴν ἐλευθερίαν ταύτην τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς, ὑπῆρξαν ὀρθόδοξοι καὶ μάλιστα Ἕλληνες κηρύξαντες ἀπ' αὐτῆς τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος προτιμοτέραν πάσης ἄλλης ξενικῆς κυριαρχίας τὴν τουρκικὴν, αὐπολύοντες τοιουτοτρόπως τὴν ἐξάπλωσιν τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ἐμπέδωσιν, ἐφ' ὅσον αὕτη διέβετο τὸ καθεστὼς ἡμῶν τὸ ἱερόν.

Ἔπδικος τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ δογμάτων ἦν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἡ Ἐκκλησία ἡ διοικοῦσα, τὸ δὲ κῦρος αὐτῆς, ἐπὶ ὑποθέσεων πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας σχετιζομένων, ἀπεδέξαντο πάντες οἱ καλίφαι καὶ ἐμίραι καὶ σουλτάνοι, ἀπὸ τοῦ Ὁμὲρ καὶ τοῦ Ἀλ-Μαμοὺν καὶ τοῦ Ἀαροὺν-αλ-Ρασὶδ μέχρις Ὀρχὰν καὶ Μωάμεθ Πορθητοῦ καὶ Μεθζὴδ, τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν βασιλεύοντος. Ἀπηυθύνετο πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῶν μωαμεθανῶν κρατῶν, ἐπὶ θεμάτων πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας σχετιζομένων καὶ ἀντίρρησιν οὐδεμίαν οὐδαμόθεν ἤκουεν ἡ Ἐκκλησία. Καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ πλῆθη πιστὰ πρὸς τὸ κράτος διετέλουν, βλέποντα τὸ κράτος αὐτὸ σεβασμὸν ἐπιδεικνύον πρὸς τὰ δίκαια τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Αὐτὰ τὰ πλῆθη ἦσαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρὸ τετρακοσίων ἑξήντα σχεδὸν ἐτῶν ἔκριναν προτιμοτέραν πάσης ἄλλης τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, διότι ἀκριβῶς ἔβλεπον αὐτὴν, καίπερ ἑτερόθρησκον, ὑποστηρίζουσαν τὸ δογματικὸν καὶ κανονικὸν καθεστὼς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὑποστηριζουσαν τὰ ὑλικὰ καὶ ἱερὰ αὐτῆς δίκαια.

Εἰς τόσας ἐκκλησιαστικὰς ὕβρεις καὶ διχοστασίας, ποικίλης ὑποστάσεως καὶ γαρακτῆρος, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἡ Ἐκκλησία ἡ ποιμαίνουσα ἔλυεν αὐτὰς ἀπεφασίζουσα ἐλευθέρως, γωρὶς ἐμποδίων καὶ ἐπεισοδίων· αἱ δὲ κυβερνήσεις τῶν τοσούτων μωαμεθανικῶν κρατῶν ὑπερήσπιζον τὰς ἀποφάσεις ταύτας ὡς ἔπραττον καὶ τῶν βυζαντινῶν ἡμῶν

παλατίων, λειμώνων καὶ χωραφίων καὶ ρητῶς ὁρίζουσιν ἵνα μηδεὶς ἐνοχλῇ τὸν προνομιοῦχον καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐπὶ πάντων τούτων δικαιωμάτων αὐτοῦ τε καὶ ἐκείνων. Καὶ αἱ βασιλικαὶ αὗται διαταγαὶ ἐπαναλαμβάνονται ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἐτῶν καὶ ἐτηροῦντο μέχρι τοῦδε.

Ἀνατρέπονται σήμερον αὐτὰ δυστυχῶς. Παραβιάζονται δικαια τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ κυβερνήσεως συνταγματικῆς. Ἀθετοῦνται ἐπισήμως καὶ γραπτοὶ διαταγαὶ σουλτάνων ἐπιφανῶν, εἶτινες ἐπέβαλλον εἰς τοὺς μωαμεθανοὺς σεβασμὸν τῶν παρὰ χριστιανοῖς ἱερῶν καθιερωμάτων. Ἀμφισβητεῖται εἰς τὴν διοικοῦσαν καὶ τὴν ποιμαίνουσαν Ἐκκλησίαν τὸ μέγα καὶ θεόθεν δοθὲν αὐτῇ δικαίωμα νὰ προασπίζῃ τὸ ἔγγαμα τὸ ὀρθόδοξον. Ἁρπάζεται δ' ἀπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν μητροπολιτῶν τὸ ἐπὶ ναῶν καὶ μοναστηρίων καὶ ἁγιασμάτων καὶ τῶν προσηρτημένων αὐτοῖς κτημάτων δίκαιον καὶ χορηγεῖται εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡ μὲν ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κηρύττει ἐκτὸς τῆς ὀρθοδεξίας κειμένους, οἱ δὲ μωαμεθανοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ θεωροῦσιν ὀρθοδόξους.

Ἡ ὅλη ὀρθόδοξος ἐν Τουρκίᾳ Ἐκκλησία διαμαρτυρομένη διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν δικαίων αὐτῆς, χάριν ὀλιγαρίθμων ὀθωμανῶν, ἀπ' αὐτῆς ἀπεσχισμένων, ἀναφέρεται εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν σουλτᾶνον, ὑπὸ τὴν κατὰ μωαμεθανοὺς ἄποψιν τῆς θλιβερᾶς ὑποθέσεως, ἥτις, μακρὸν τοῦ διευθετηθῆναι, περιπλέκεται ἐπὶ πλέον. Ἡ ἐν Τουρκίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ γειτόσκεπος ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτῆς πόσους ὑπέστη διωγμοὺς καὶ κινδύνους, δηλοῖ ὅτι οὐδέποτε θέλει δεχθῇ νόμον ἀνατρέποντα καθεστῶς ἱερόν, τὸ ὁποῖον ἐθεμελίωσεν οὐχὶ ἄνθρωπος, ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ καταβὰς ἐπὶ γῆς Θεός.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤ. ΧΩΡΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Γ

Εἰς παλαιοτέρας ἐποχὰς εἴπομεν ὅτι ἅπασα ἡ ἐξουσία συνεκεντροῦτο εἰς χεῖρας τοῦ ἡγεμόνος. Τότε ἐκράτουν διάφοροι ἀρχαί. Ὁ Σαὶν Σιμὼν εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ἀναφέρει, ὅτι, ὅτε κατὰ τὸ 1710ὸ Λουδοβίκος 14ος ζητῶν νὰ ἐπιβάλῃ κάποιον φόρον ἐζήτησε τὴν συμβουλὴν τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σορβόννης, οὗτοι ἀπεφάνθησαν, ὅτι κατὰ πάντα νόμον θεῖον καὶ ἀνθρώπινον τὸ κράτος ἀνήκει εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὅστις δικαιοῦται νὰ ἐπιβολὴ αὐθαιρέτως οἱονδήποτε φόρον.

Αἱ ἰδέαι ἐκεῖναι ἀπέθανον κι' ἐτάφησαν πλέον ὑπὸ τὴν πλάκα τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν, ἄνωθεν τῆς ὁποίας ἀνθεῖ ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς βασιλέων καὶ λαῶν. Καὶ αἱ συνταγματικαὶ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐπιβάλλουν μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν ὑπὸ τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας ψῆφισιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασία αὕτη τοῦ νομοθετικοῦ σώματος δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς 4 μέρη· α) ὑποβάλλεται οὗτος εἰς τὴν βουλὴν μετ' εἰσηγήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀναπτύσσοντος τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα, δικαιολογοῦντος τὰ διάφορα κονδύλια κ.λ. β) μελετᾶται εἶτα οὗτος ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπείας, ἥτις ἀρχὴ ἐν Γαλλίᾳ εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ 1789. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὕτη ἐπιτροπεία ἀποτελεῖται ἐκ 33 βουλευτῶν ἐν Ἑλλάδι δὲ ἐξ 21. γ) μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας γενομένης μελέτης καὶ ἐρεύνης τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ συζητεῖται οὗτος ἐν τῇ βουλῇ καὶ δ) λαμβάνει μετὰ ταῦτα χώραν ἡ ψηφοφορία. Μετὰ τὴν ψήφισιν κυροῦται ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

Ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰσαγωγὴ προτάσεων συνεπαγομένων δαπάνας. Τῆς ἀρχῆς ταύτης συνέπεια ἦνε καὶ ἡ ἐν τῷ Ἑλλην. Συντάγματι ἐν ἄρθρῳ 24ῳ ἀναγραφομένη ἀπαγόρευσις, καθ' ἣν ἡ βουλὴ δὲν δικαιοῦται νὰ προτείνῃ δαπάνην διαμισθοδοσίαν καὶ εἰς ὅ,τι ελος προσώπου, ἥτις ἀπαγόρευσις ἐγένετο τῷ 1844 τῇ εἰσηγήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας Peel. Ἐν Γαλλίᾳ τοὐναντίον ὑπάρχει πλήρης ἐλευθερία ὑποβολῆς προτάσεων συνεπαγομένων οἱανδήποτε δαπάνας, ὅπερ πολλοὶ οἰκονομολόγοι ἀποδοκιμάζουν αὐστηρῶς (Μ. Renè Stourm). Ἡ τοιαύτη ἐλευθερία δημιουργεῖ ἀντὶ περισσευμάτων ἐλλείμματα ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς. Διὸ αὐτὸ ὁ Leroy Beaulieu λέγει «le droit de proposer des augmentations de crédits devrait être absolumeut enlevé à l' initiative parlementaire. Ce droit est exorbidant et de nature à troubler l' administration» (τόμος Β' σελὶς 118) Εἰς ἐλευθέρας χώρας ἓν τινι μέτρῳ πιθανὸν τοῦτο νὰ ἦνε ἀληθές.

Παρ' ἡμῖν ὅμως ὅπου δὲν ὑπάρχει ἡ εἰλικρινὴς φροντὶς ἐθνικῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ τῶν κρατούντων ἡ παγερὰ καὶ ἐγκληματικὴ ἀστοργία, ἥτις πληροῖ ὀρπακτικώτατα τὸν στόμαχον τοῦ Ἀγγλικοῦ λέοντος καὶ τῶν κυανοαίμων τὴν γαστέρα, ἀφροντιστοῦσα ἀνερυθριάστως διὰ τῶν φορολογουμένων Κυπρίων τὰς ποικιλωνύμους ἀνάγκας, παρ' ἡμῖν ἡ τοιαύτη ἐλευθερία ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς στοιχειωδεστάτης δικαιοσύνης καὶ λογικῆς. Οὔτε χωρεῖ οὔτε δύναται νὰ χωρήσῃ περὶ τοῦ ἐναντίου συζήτησις.

Γεννᾶται σπουδαιότατον ζήτημα, τί θέλει συμβῇ ἂν ἡ Βουλὴ ἀρνηθῇ νὰ ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμόν. Τὰ συντάγματα σιωπῶσι. Ἀφορμὴ εὐρυτάτης ἐπὶ τούτου ἐπιστημονικῆς συζητήσεως ἐγένετο ἡ ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ Βίσμαρκ κατοψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἧς ἕνεκεν τὸ Ὑπουργεῖον Βισμαρκ διῴκει ἀπὸ τοῦ 1862 ἕως 1866 ἄνευ προϋπολογισμοῦ ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς βουλῆς. Ἐμάλλον παραδεδειγμένη νῦν ἀρχὴ ἦνε ὅτι, ἐν περιπτώσει τοιαύτης κατοψήφισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ, καθότι ἄλως ἦνε ἀντισυνταγματική.

Μεγάλως καὶ εὐρέως συνεζητήθη καὶ τὸ πρωτεῦον ζήτημα ἂν ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀπορρίψῃ τὸν προϋπολογισμόν, καθότι ἐν τοῖς Συντάγμασιν δὲν ἀναγράφεται τι περὶ τούτου. Ἡ περισσότερον παραδεδεγμένη γνώμη ἦνε ἡ ἀναγνωρίζουσα τῆς Βουλῆς τοιοῦτο δικαίωμα. Ὁ Leroy Beaulieu λέγει: «le refus du budget est incontestablement dans lo droit de la Chambre des députés: c'est pour elle ce que la geurre est pour un peuple; l' ultima ratio, le suprême moyen de triompher d' une agression du pouvoir exécutif. Ὅτε τῷ 1904 ἐν τῇ Κυπριακῇ Βουλῇ ὑπέβαλεν ὁ κ. Ζανιέτος τὴν πρότασιν ὅπως καταψηφισθῇ ὁ Κυπριακὸς προϋπολογισμός, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ μακαρίτης Θεόδ. Φλογαΐτης μετὰ ταῦτα ἔγραφεν ἐν τῷ «Κράτει» ἐναντίον τῆς ἰδέας τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀπορρίψεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν εἴμεθα καθόλου διατεθειμένοι νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ μακαρίτου Φλογαΐτου, ὅστις ὑπεθέτω ὅτι θα εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὰς ὑπὸ τοῦ Fellinek καὶ ἄλλων προβαλλομένας δικαιολογίας. Ἀσπιζόμεθα ἀκριβῶς τὴν ἀντίθετον ἰδέαν. Ὅπως λέγει πολὺ ὀρθῶς καὶ ὁ Stourm «ἡ ἄρνησις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐπανάστασιν, τὸ ὅπλον ὅμως τοῦτο, ὅσον ἐπικίνδυνον καὶ ἂν ἦνε, ἡ Βουλὴ τὸ κατέχει καὶ δὲν ἔχει κανεὶς τὴν δύναμιν νὰ τῆς τὸ ἀφαιρέσῃ» (cette arme le parlement la possede et nul ne saurait la lui arracher). Καὶ πολὺ περισσότερον ὑπεθέτω ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς τοὺς ὑποδούλους νὰ κάμνωμεν χρῆσιν τοῦ ὅπλου τούτου ἐναντίον τῆς Κυβερνητικῆς αὐθαιρεσίας καὶ ἐναντίον Κυβερνητικῶν διαθέσεων αὐτόχρημα λῃστρικῶν.

Ἡ χρονικὴ περίοδος τοῦ ἑνὸς ἔτους, καθ' ἣν ἰσχύει ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἥτις περιλαμβάνουσα ἅπασας τὰς ἐκτελεσθείσας πράξεις, ὀνομάζεται διαχείρισις, δὲν ἦνε ἐπαρκὴς ὅπως πληρωθῶσιν ἢ εἰσπραχθῶσιν ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ ἔσοδα. Διὰ τοῦτο εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος προστίθεται χρονικόν τι διάστημα οὐχὶ τὸ αὐτὸ εἰς ὅλας τὰς χώρας (ἐν Πρωσσίᾳ 2½ μῆνες, ἐν Ἰταλίᾳ πέντε, ἐν Βελγίῳ 8 μῆνες, ἐν Ἑλλάδι 10 μῆνες κ.λ) καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προστεθέντος τούτου χρονικοῦ διαστήματος περίοδος ὀνομάζεται χρῆσις. Αἱ μὴ πληρωθεῖσαι δαπάναι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως, ἐγγράφονται εἰ. τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ ἀποσβέννυνται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου διὰ **πενταετοῦς** παραγραφῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας **καθ'** ἣν ἐγεννήθη τὸ πρὸς ἀγωγὴν δικαίωμα.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς δὲ ἐξουσίας ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀσκεῖται ἔλεγχος (contrôle) εἴ τε προληπτικὸς (ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, βάσ. τοῦ νόμου τῆς 28 Μαΐου 1887) εἴτε καὶ ὁπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ **ἀπολογισμοῦ**, ἐπικυροῦντος ἐν τῷ συνόλῳ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως, δηλ. τὰς γενομένας πληρωμὰς ἢ τὰς πληρωτέας τοιαύτας, τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ἢ τὰ μὴ εἰσέτι πραγματοποιηθέντα τοιαῦτα κ.λ, μεταφέροντος τὸ πλεόνασμα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἑπομένης χρήσεως καὶ κανονίζοντος τὸ ζήτημα τοῦ τυχὸν παρουσιασθέντος ἐλλείμματος. Αἱ Βουλαὶ ἀναβάλλουν πυλλάκις μετὰ *πάροδον* πολλῶν ἐτῶν τὴν ψήφισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὅλως ἀδικαιολογήτως ἀδιαφοροῦσαι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Οὕτω τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1876—1884 ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ εἶχε ψηφίσει τῷ 1887, τὸν Μάϊον δὲ τοῦ 1886 ἐψηφίζετο ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1888. Τοιαύτη ἀτοπία ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου παρατηρεῖται ἐν μεγαλητέρᾳ πλίμακι καὶ ἐν Ἑλλάδι.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΟΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν πολλὰς εὐμενεῖς κρίσεις δοκιμωτάτων ἐν τοῖς γράμμασιν ἀνδρῶν ἐν Γαλλίᾳ περὶ τῆς «Κυπριακῆς Μούσης» τοῦ πατριωτικοῦ παρ' ἡμῖν ποιητοῦ κ. Ἰ. Περδίου, ἐκ τούτων δὲ παρέχομεν ἐν μεταφράσει τὰς τοῦ ἐσημμένου ὑπὸ πυλῶν Ἀκαδημιῶν Γαλάτου Παρισινοῦ ποιητοῦ René Martin de Paris:

«*Τέκνον τῆς ἀρχαίας ταύτης χώρας, ἣ ις ἐγένετο κοιτὶς τῆς Ποιήσεως καὶ τῆς Τέχνης καὶ δεατηρεῖ ὡς ἀντεμβολίαν τὴν ἀνάμνησιν τῶν Ὁμήρων, τῶν Σοφοκλέων, τῶν Αἰσχύλων. ὁ Ἰωάννης Περδίος ἀνέλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὴν μεγάλην Ὀλυμπιακὴν λύραν. Ἐν ἰδίοις βεβαρημένῳ ἔτι ὑπὸ κρυφίων ἐλπίδων, ὀνειροπολουμένων ἐκδικήσεων, ἐν ναῷ ὅπου ἐγείρονται ὑπουκώφως ἦχοι συλλήγων μεγάλων ἀνύσεων, δὲν ἐφοβήθη νὰ ὑψώσῃ τὸ μέτωπον ὑπὲρ τὸ τέλμα καὶ νὰ τεί η ἐτασικὸν οὖς πιὸς τοὺς πινθίμους φωνὰς τοῦ ἀπείρου. Ὦ, ὁ Δρμόδιος καθήμενος ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς πατρίδος του, ἤκουσε μεγάλας κραυγὰς ἐπὶ τῶν ἀνέμων, μεγάλας ἐπικλήσεις ἐπὶ τῶν κυμάτων. Ἡ ἐλευθερία, τοῦ ἐδίφους ἡ λατρεία, ἡ τιμή, ἰὸ κῦθος εὗρον τὴν προσδοκωμένην ἐν τῇ ψυχῇ του ἠχὼ καὶ κατέσιησαν ὑφ' ἡ φερέφωνον ἑαυτῶν. Θὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν λαὸν πάντα τὰ φλέγοντα ταῦτα αἰσθήματα, ἄειτα ἦν τλησεν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ θὰ ὑψώσῃ εἰς φιόγα πυρκοϊᾶς ὑπὲρ τὸν θερισμόν. Ἆγ α προσπάθεια! Ὑπάτη δόξα! Το νὰ εἶναι ὁ φάρος μᾶς θαλάσσης! Ἡ ὁδὸς ἑνὸς πλήθους! Ἡ διάνοια ἑνὸς λαοῦ! Ο ποιητὴς μόνον δύναται αὐτό. Ὁ Ἰωάννης Περδίος ἀνῆλθε πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον τῆς φήμης Ἡ «Κυπριακὴ Μοῦσα» καιέλαμπεν, ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἠπείρου αὐλακα φωτὸς καὶ ἐλπίδων· διότι αἱ ἐρρωμέναι στροφαί του, πατριωτικαὶ καὶ εἰλικρινεῖς, κηρύττουσι τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἡτιημένων καὶ τὴν πτῶσιν τῶν δυνασιῶν Ὦ γῆ τοῦ Καλάρη ἀδίκως δεδουλωμένη, ἀρχαία καὶ ἐλευθέρα Ἑλλὰς ἀντήχει ἐπὶ μακρὸν τὸ ὄνομα τοῦ νέου ἀοιδοῦ σου, διότι εἶναι ἄξιος σοῦ καὶ τῶν προγόνων σου!*»

René Martin de Paris

Ἵνα δὲ μὴ ὑπολειφθῇ ὁ ἀνωθι κριτὴς εὐκολός τις καὶ φιλόφρων. σπάταλος δὲ δωρητὴς δαφνῶν παραυέτομεν τὰς κρίσεις αὐτοῦ ἐπὶ ἔργου ἑτέρου γάλλου ποιητοῦ περὶ οὗ λέγει:

«Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω; Θὰ εἶναι καλὸν τὴν φορὰν ταύτην νὰ λεχθῇ ἡ ἀλήθεια; «Αἱ ἐλεύθεραι ὧραι» (Les heures libres) δὲν εἶναι τὸ βιβλίον ὅπερ ἠλπισα. Προσεπάθησα εἰς προηγουμένας κρίσεις μου περ τῶν ἔργων τοῦ συγγραφέως νὰ δειξω αὐτῷ τὸ ἀσθενὲς σημεῖον τῶν συνθέσεών του φρονῶν ὅτι πρέπει νὰ θέλωμεν μορφὴν τινα τελείαν καθόλου Μικραὶ ἀβλεψίαι καὶ ἀραιῶς ἐπαναλαμβανόμεναι προξενοῦσι τὴν ἐντύπωσιν κηλίδων ἐπὶ ὑφάσματος πολυτίμου. Τὸ βλέμμα σταματᾷ εἰς τὰ μηδαμινὰ ταῦτα ἄτινα κάμνουσιν ὥστε τὸ ὕφασμα ν' ἀποβάλῃ τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξιας του, καὶ οὐδέποτε τις εὑρίσκει ἐν λελυμασμένῃ καλλονῇ εἰμὴ περιωρισμένην ἀπόλαυσιν....»

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τῷ κ. Ἱερωνύμῳ Περιστιάνῃ.

Κύριε,

Λυποῦμαι πολὺ ὅτι ἀδυνατῶ νὰ συμμορφωθῶ πρὸς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λογίου σας.

Ἀπαντῶν λοιπὸν διὰ μόνου τοῦ λόγου ὅπως οἱ συμπατριῶται σας, οἵτινες πιθανῶς δὲν σᾶς γνωρίζουσι καὶ ὅσα γράφετε ὑπολαμβάνουσι σοβαρά, μὴ διαλογίζονται ἄδικα περὶ ἐμοῦ.

Φροντίζω νὰ προσθέσω εἰς τὰς μομφάς μου, ἃ, ἐπαναλαμβάνω μόνον. Πρὶν λάβω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω πρὸς τὸν ἔνι. Ἔφορον τῶν Ἀρχαιοτήκων κ. Εὐ. Κωνσταντινίδην καὶ πρὸς ὑμᾶς, ἐντιμότατε ἐπιμελητὰ τοῦ Μουσείου, τὴν ἀνακάλυψιν εἰς Ραντίδι, ἣμην πεπεισμένος ἤδη ὅτι ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ ἔτους τούτου λαβὼν τὴν πρώτην ἀγγελίαν παρὰ τοῦ κ. Κλ. Πιερίδου, ὅτι γενομένων ἀνασκαφῶν εἰς Ραντίδι θ' ἀνευρίσκοντο αἱ ἀποδείξεις τοῦ ἀρχαιοτάτου βωμοῦ τῆς Ἀφροδίτης Ἀστάρτης.

Μὴ γνωριζων τὴν ἀνεύρεσιν τῶν δύο ἐπιγραφῶν Πάφου—Κυκλίων—Ξυλίνου διελογιζόμην:

«Οἱ Ἄγγλοι δὲν εὗρον εἰς Κούκλια τὸν ἀρχαῖον βωμὸν καὶ τὸ ἱερὸν τῆς «Κυπριδος» Οἱ ἀρχαιότατοι ἀνασκαφέντες τοῖχοι δὲν ἀνέρχονται εἰμὴ εἰς τὸν 4ον αἰῶνα π χ. Ἡ σωρεία τῶν ἐπιγραφῶν εἰς χαρακτῆρας καὶ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικην ἀνήκουσιν εἰς τὸν αἰῶνα τῶν Πτολεμαίων καὶ τῶν Ρωμαίων». Μὴ ἔχων πρόχειρον τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ἀφοῦ ἔσχετε τόσον εὔσονον ἱκανοποίησιν, ἵνα μὲ διορθώνητε δημοσίᾳ ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Κύπρου». Διορθοῦντές με ὅμως διεπράξατε τὸ σφάλμα νὰ ε πητε περὶ 4, ἐνῷ τρεῖς μόνον εὑρέθησαν ἐν τῷ ναῷ συλλαβικαὶ ἐπιγραφαί.

Δὲν θὰ ἔλεγον λοιπὸν, εὑρισκομένων τώρα εἰς Ραντίδι τόσων σωρῶν συλλαβικῶν ἐπιγραφῶν ἐπὶ τοσούτων ὀγκωδῶν λίθων, ὅσαι δὲν εὑρέθησαν πώποτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐν Κύπρῳ, γεγανὸς μοναδικὸν μέχρι τ ὧδε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἴσως, ὅτι ὁ ἀρχαιότατος βωμὸς τῆς Παφίας Θεᾶς, θὰ εὑρίσκεται εἰς Ραντίδι;

Ἀφοῦ ἐν σπουδῇ ἐξήτασα τὸν τόπον αὐτὸν εἰς Ραντίδι μετὰ τοῦ ἀοιδίμου ἰατροῦ Κορίζῃ ἔτι μᾶλλον, ὡς αἰτὸς, ἐπείσθην, διότι δὲν ἔχομεν εὕρη πρότερον ἀρχαίων σημείων ἐπὶ τόπου νεώτερον τοῦ 4ου αἰῶνος π. Χ.

Τὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν ἐπίνοιαν τοῦ κ Ἐφόρου περὶ ἐπιγραφῆς τοῦ Κινύρα δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων ἀρχαιοτέρων τοῦ 4ου αἰῶνος π. Χ. εἰς Χᾶ Ποτάμι ἐν τῷ χώρῳ τοῦ δάσους Ραντίδι ἐξέλαβον ὡ, ἀληθειαν. Τὴν ἀντίρρησιν ὑμῶν δὲν ὑπέλαβυν ὡς σοβαρὰν, ἐπειδὴ ὁ κ Ἔφορος ἐπανέλαβε τὴν ἀνακοίνωσίν του περὶ τῆς φανταστικῆς ἀνακαλύψεως ἐνώπιων τῶν κ. κ. Κλ. Πιερίδου καὶ Ἀχ. Κυριακίδου.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τοῦ Κινύρα ἐξέλαβον μόνον ὡς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ γενομένου ἤδη συμπεράσματός μου, ἀλλ' ἐπιβεβαίωσιν λίαν ἐνδιαφέρουσαν

Εἶχον ἀνακοινώσει πρὸς τὸν Καθηγητὴν κ. Δαίρπφελδ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ραντιδίου καὶ τὴν κατ' ἐμὴν γνώμην ταυτότητα τοῦ τόπου ἐκείνου μετὰ ἀρχαιοτάτου βωμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως τῆς Παφίας Θεᾶς, πρὸ τῆς εἰρωνείας τοῦ κ. Ἐφόρου, καὶ ὁ κ. Δαίρπφελδ συνεφώνησε μετὰ τῆς ἰδικῆς γνώμης.

Ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ σας ἐν τῇ «Φωνῇ» δὲν μὲ κατονομάζετε κἂν ἀλλ' ἀσμενίζετε εἰς τὸ νὰ ἀντικρούσετε τὸν Καθηγητὴν κ. Δαίρπφελ καὶ τὸν Δρα Μυλλερ. Ὁ τελευταῖος οὔτε μοὶ ἔγραψεν οὔτε μοὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην του καὶ παραδόξως ἐπιτίθεσθε κατ' ἀνδρὸς ὅστις διατελεῖ ξένος ὅλως πρὸς τὸ ζήτημα.

Οὔτε ἡ φανταστικὴ ἐτιγραφὴ τοῦ βασιλέως Κινύρα οὔτε ὁ ἀστεϊσμὸς τοῦ κ. ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐν Κύπρῳ, ὅστις δὲν ὤφειλε νὰ γείνῃ μετὰ τρόπου τοιούτου ἐνώπιον τριῶν προσώπων σοβαρῶν εἶνε τὸ μᾶλλον οὐσιώδες σημεῖον, ἀλλ' αἱ δύο ἐπιγραφαί, ἡ μὲν φοινικικὴ, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Ξυλίνου—Πάφου. Ἐὰν ἀνεκοινοῦμεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀνακάλυψιν ἐκείνην ὅτε σᾶς ἀνεκοίνωσα τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ἅρος Κορίτσκη καὶ ἐμοῦ βασιζομένου ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τοῦ κ. Κλ Πιερίδου, θὰ μετέβαλλον φυσικῶς γνώμην καὶ αὐτὴν τὴν πεποίθησίν μου. Εἶνε πολὺ δυνατὸν, μάλιστα πιθανὸν, ὅτι εἰς Ξυλίνου θὰ εὑρεθῇ τὸ ἀρχαιότατον Ἱερὸν τῆς Παφίας Ἀφροδίτης Ἀστάρτης καίτοι ἡ εἰς «Ξυλίνου» ἀνευρεθεῖσα φοινικικὴ ἐπιγραφὴ ἀνέχεται ὡς θὰ ἐπίστευέ τις ἐκ τοῦ ἄρθου ἡμῶν ἐν τῇ «Φωνῇ» μόλις εἰς τὸ 500 π.χ. εἶνε αὕτη ὡς ὑμεῖς αὐτὸς παρεδέχθητε κατὰ τὴν συδιάλεξίν μας μόνον τοῦ 4ου αἰῶνος π.χ καὶ σύμπας ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος μετ' εὐχαριστήσεως θὰ μάθῃ ὅτι οἱ Ἄγγλοι οἵτινες ἀνέσκαψαν τὰ μεταγενέστερα ἱερὰ ἡ ναὸς ἐν Κουκλίοις αὐτοὶ θὰ ἀγάγωσιν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰς «Ξυλίνον» καὶ τὸ ἀρχαιότατον Ἱερὸν τῆς Παφίας. Ἀφοῦ δὲ τὸ Ἀστάρτειον καὶ τὸ βωμὸν τῆς Ἀφροδίτης τῶν Ὁμηρικῶν χρόνων.

Ἐὰν μοὶ ἐλέγετε: Δρ Ρίτερ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Κινύρα εἰς χᾶ Ποτάμι εἶνε εἰρωνεία, θὰ σιωπῶ δμως ἀλλην τινὰ ἀνακοίνωσιν, ἥτις ἀνατρέπει τὴν θεωρίαν σας περὶ τοῦ Ραντιδίου ὡς τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὡς τόπου τῆς ἀρχαιότητος τῆς πόλεως Παλαιπάφου ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ δημοσιεύσητε τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, θὰ σᾶ, ἔδιδον τὸν λογον τῆς τιμῆς μου καὶ θὰ ἔτηρουν αὐτὸν.

Τότε ἄλλως θὰ ἔγραφον εἰς τὰς ἐφημερίδας ὑποστηρίζων πάντοτε ὅτι τὸ Ραντίδι εἶνε τοποθεσία μοναδικὴ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἐπιγραφῶν Κυπριακῶν Ἑλληνικῶν, ἐὰν ἐπράττετε οὕτω, ὡς εἶνε ἡ συνήθεια μεταξὺ ἀρχαιολόγων συνεργαζομένων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, νὰ διαφωτίσωσι τὴν ἀρχαίαν Ἱστορίαν, τὴν τέχνην καὶ τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων σας, ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει, τῆς νήσου Κύπρου. Ὑπὲρ ἧς, ἔπραξα μέχρι τοῦδε πλείονα ἄλλων ἀνδρῶν τῆς ἐπιστήμης καὶ συνεπῶς καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὡς πλεστάκις ὡμολόγησαν μεγάλαι γαλλικαὶ, γερμανικαὶ καὶ ἀγγλικαὶ αὐθεντίαι.

Τὸ κοινὸν θὰ δυνηθῇ νὰ κρίνῃ.

Δέξασθε Κύριε....

Δρ ΜΑΞ ΟΝΕΦΑΛΣ ΡΙΧΤΕΡ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΩΡΙΟΙΣ

Μετὰ τὰς πόλεις ὁ ἐνιαύσιος πνευματικὸς ἄμιλλος ἐξετάθη εἰς τὰ χωρία ὅν αἱ σχολαὶ ταύτοχρόνως σχεδὸν διὰ τῶν ἐνιαυσίων θεσπισθεισῶν ἐξετάσεων παρέχουσιν αὐθύνας τῆς συντελεσθείσης ἐν αὐταῖς ἐργασίας δι' ὅλου τοῦ σχολ. ἔτους. Πῶς ὅσα μοὶ ἂν λέγονται κατὰ τῶν ἐξετάσεων, αἱ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικαὶ συνθῆκαι ἐνδεικνύουσιν αὐτὰ ὡς ἀγαθοῦ μᾶλλον ἢ βλάβης τινὸς προξένους, κεντρίζουσαι τῶν μαθητῶν τὴν φιλοτιμίαν, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κοινοτήτων καὶ ἐν πολλοῖς καταδεικνύουσι πράγματα τό τε *πῶσον καὶ τὸ ποιὸν τῆς συντελεσθείσης διδακτικῆς καὶ ἠθοπλαστικῆς ἐργασίας. Πολλὰ τὰ καλὰ θὰ ἐλέγομεν νὰ εἴπωμεν διὰ τὴν γειτονα κώμην Ἀγλαντζιᾶ, ἧς ἡ σχολὴ ἐλειτούργησεν ἄριστα ὑπὸ τὴν διεύθυνσι

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΘΕΙΣΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

1) Ἑλένη Ἰωάννου
2) Σοφία Παπαδοπούλου
3) Μαρία Γ. Ψιλλίδου
4) Ἰωάννα Φλωρίδου
5) Ἑλένη Κωνσταντίνου
6) Ἀλεξάνδρα Γ. Λοϊζίδου
7) Ἰωάννα Κυριακοῦ
8) Ἄννα Παπαδοπούλου
9) Ἄννα Χ. Χριστοδούλου
10) Παρασκευὴ Σταυράκη
11) Στυλιανὴ Κωνσταντίνου.

ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

1) Μαρία Θεοδότου
2) Εὐτυχία Διαμαντάρα
3) Πολυξένη Δέρβη
4) Νικυσιὰ Ἰωάννου
5) Ἀντιγόνη Ταλιάνου
6) Σοφία Γ. Οἰκονομίδου
7) Ἀναστασία Ν. Μίτσιγγα.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ

1) Παντελούρης Μιχαὴλ
2) Μιχαηλίδης Κωνστ.
3) Κωνσταντίνης Α. Σάββας
4) Εὐαγγελίδης Πολύβιος
5) Χαραλαμπίδης Λεωνίδας
6) Πιερίδης Μιχαὴλ
7) Συμεωνίδης Δημοσθ.
8) Μιτσιγγίδης Ζήνων
9) Μιχαηλίδης Ἀντώνιος
10) Φραγκεσκίδης Φραγκίσκος
11) Ποιμενίδης Νικόλ.
12) Ἀργυρίδης Μιχαὴλ
13) Πρωτοπαπᾶ Πολύβιος
14) Παῖδιος Χριστ.
15) Νικολίου Θεόφραστος
16) Γεωργιάδης Γεώργιος
17) Ζαχαριάδη Γεώργιος
18) Βενιζῆς Νικόλαος
19) Ἀδάμου Κωνστ.

ΤΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

1) Μουρούζης Χ. Γεώργιος
2) Οἰκονομίδης Κ. Πλούταρχος
3) Ἰωνίδης Στέφανος
4) Δοϊζου Εὐάγγελος
5) Μιχαηλίδης Γ. Παντελῆς
6) Φωτινιὺς Π. Σωφρόνιος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Μαχαιρᾶ ἡ καταστρωφεῖσα, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὴν 5ην 7βρίου 1892 ἀνῳκοδομήθη μετὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Αὐτῆς ἐκ βάθρων ἐν προαιρετικῇ συνδρομῇ τῶν ἔντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Κύπρου εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Ὑπολείπεται ὅμως δυστυχῶς ἐξέρει ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος τοῦ Ἱεροῦ Αὐτῆς Ναοῦ (εἰκονοστάσιον κ. λ.) δυνάμει δυναμένη ἡ Μονὴ ἀφ' ἑαυτῆς νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην ὑπέρογκον δαπάνην, ἀπεφάσισε καὶ πάλιν νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς. Διὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον στέλλει ἐπίτηδες Πατέρας αὐτῆς ἐφωδιασμένους καὶ μὲ κανονικὴν ἄδειαν διὰ τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου, καὶ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγ. Προδρόμου Κυρηνείας, ἵνα ζητήσωσι προαιρετικὴν συνδρομὴν παρ' εὐσεβῶν χριστιανῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ εἰκονοστασίου τῆς Ἐκκλησίας.

Πεποιθὸς δὲ ἡ Μονὴ ὅτι πάντες οἱ εὐσεβεῖς χρισμανοὶ τῶν εἰρημένων Ἐπαρχιῶν δὲν θὰ ὑστερήσωσι τὸν προαιρετικὸν ὀβολόν των, ὡς ἡ πτωχὴ χήρα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτιες βλέποι ὅτι τὰ ὀνόματα ἑκάστων θὰ μνημονεύωνται ἐν ταῖς Ἱεραῖς ἀκολουθίαις τῆς Μονῆς, καὶ θὰ ἀντιμισθώσωσιν ὑπὸ τοῦ δοτῆρος Θεοῦ διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Μαχαιρᾶ
τῇ 5 Ἰουλίου 1910.

† Ὁ Ἡγούμενος Μαχαιρᾶ
Μητροφάνης.

ΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ «Νάρκισσος» τοῦ κ. Χριστοδ. Φρίγκου, μετεκομίσθη εἰς τὰ κατάστήματα Φλεγερωμένης ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ ὅπου ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε τὸ Ἐμπορορραπτεῖον τοῦ κ. Δ. Κυπριανοῦ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΕΛΛ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι πρὸς συγκρότησιν ἐνιαίας ἐπιτροπείας καὶ σύμπραξιν πρὸς ἡνωμένην λειτουργίαν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆσκαθ' ἡμᾶς Κοινότητος ἀπέβησαν ἄγονοι, κρίναντες οἷς οἷδε Κύριος, ἡ Κοινοτικὴ Ἐπιτροπεία ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου συνεδριάσασα σήμερον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἀπεφάσισε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς εὐπρεποῦς διατηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Κοινοτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ καθώρισε τὸν ἀναγκαιοῦντα ἀριθμὸν τοῦ ἀρμοδίου, διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 9 Ἰουλίου 191.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἐνομαρτύρων τῆς Κύπρου τελεσθήσεται αὔριον ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπείῳ ναῷ ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. Ὁ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐπανέκαμψε ἐκ τῆς μέχρι Ἁγ. Ἡλία ἐκδρομῆς χθὲς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν.

ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ φιλότιμοι παρά πάντων γενόμεναι προσπάθειαι ὅπως ἡ φιλόπατρις κοινότης ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὴν ἰσχύουσαν αὐτῆς τιμὴν ν' ἄρξηται πρώτη τῶν ἐθνικῶν ἐφ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς πυροβολαρχίας. Πολιτευόμενοι ἐπιστήμονες βιομήχανοι καὶ βιοτέχναι μετὰ τοῦ ἀξιοτ. Δημάρχου αὐτῶν κατήρτισαν τὰς ἐπιτροπείας ὅπως μεριμνήσωσιν ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῆς ἐπισκέψεως τῶν ὁδοιπόρων διὰ τὴν Κυπρ. Πυροβολαρχίαν.

ΑΡΙΣΤΟΣ ἐκ Βαρωσίων νέος ὁ κ. **Χρ. Παντελίδης** δυὸς τὰς διακριτικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς, ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τῆς φιλολογίας παραφέρει. Ὁ κ. Παντελίδης διαγωνισθεὶς, πέρυσιν ἐπέτυχεν ὡς ἐπιμελητὴς τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἤδη συνεργάζεται μετὰ τοῦ διασημοτάτου Brukner εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κεραμεικοῦ.

Συγχαίροντες τῷ εὐέλπιδι ἐπιστήμονι εὐχόμεθα ἵνα προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν γενέθλιον πατρίδα του καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην.

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ τελειόφοιτος τῆς Ἰατρικῆς κ. Ἰάκ. Γ. Ἰακωβίδης μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν Δεσποινίδων ἀδελφῆς του Ἰωάν. τῶν ἐξαδέλφων του Ἀλεξ. Λοϊζίδου καὶ Ἰωάννης Χριστοφίδου μετ' εὐδοκίμους ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ὅπου ἐσπούδασε, κ.α. συνετύχομεν, ἐφοιτήσαν.

ΜΕΤΕΤΕΘΗ ἐκ Λεμεσοῦ εἰς Λευκωσίαν ὡς Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ ὁ ἄριστος ὑπαλληλος κ Θρασύβ. Κωνσταντινίδης

ΤΗ π. ΤΡΙΤΗ ἐξετελέσθη ἡ θανατικὴ ποινὴ κατὰ τῶν δύο καταδίκων εἰς θάνατον μωαμεθανῶν στριγγλιστῶν τῆς μωαμεθανῆς ἱεροδουλείας. Τὰ πτώματα τῶν πυροβληθέντων πολλοὶ ἐκ τοῦ ὄχλου Μωαμεθανοὶ καὶ ἐκηδεύσαν ἐν τῷ τεμένει Ἁγ. Σοφίᾳ.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν μέχρι τοῦ Γυμνασιαρχείου ἓν χρυσοῦν βραχιόλιον. Ὁ εὑρὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν καὶ θέλει ἀντιμισθῇ γενναίως.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς, ἐν Λευκωσίᾳ σφαγῆς καὶ ἀπαγχονισμῶν τῶν ἑπτὰ ἐνομαρτύρων Κυπρίων καὶ τῶν συμφυλετῶν αὐτῶν Λεόντιος Μαχαιρᾶς καὶ Ἡγούμενος Ἁγίου Νεοφύτου ἐν αὐτῷ ἐσπέρας ἀπὸ τῆς οἰκείας τοῦ Θεάτρου τοῦ Γυμνασιαρχείου τὸ ἑσπερινὸν καὶ ὅπως φίλες Κυπριακὸν δράμα

«ΚΟΥΤΣΙΟΥΚ ΜΕΧΜΕΤ»

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ταῖς ἐνδιαφερομέναις ὅτι τὸ ἐν Λευκωσίᾳ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Γ. Ὑψηλαντου ἐμπόρου ἐκ Λευκωσίας, θέλει ἐξακολουθήσει τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας του ὡς καὶ πρότερον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"Ι. Γ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,,

καὶ ὑπὸ τὴν διευθυνσιν τοῦ υἱοῦ του κ. Ἰακώβου Γ. Ὑψηλάντου ὅστις θέλει ὑπογράφει διὰ τῆς εἰρημένης ἐπωνυμίας τοῦ καταστήματος εἰς ἅπασας τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τοῦ εἰρημένου καταστήματος.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 10 Ἰουλίου 1910.

Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς Διαθήκης
Ἰ. Γ. Ὑψηλάντου
Μ. Ι. Ἰζαπούρας
Λήδρα Ἰ. Γ. Ὑψηλάντου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἀκανθοῦ διαθέσιμα πρὸς κώλιγαν, πλέον τῶν 1500 Χαλεπικῶν κανταρίων Χαρούπια ἅτινα εἶναι ἀπηλλαγμένα πάσης ἐμπορικῆς ὑποχρεώσεως. Εἰδοποιοῦνται ἄρα οἱ ἔμποροι τοῦ εἴδους τούτου ὅτι ταῦτα πωληθήσονται περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΚΗΣ ΑΣΕΒΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ δύο συνοδικῶν μεγάλων ἐπεσκέψατο τὸν Σουλτάνον τυχὼν ἐπιομοῦς δεξιότητος καὶ ὑπέβαλε τὴν παράκλησιν ὅπως μὴ κυρωθῇ ὁ ἐσχάτως κυρωθεὶς νόμος περὶ ἐκχωρήσεως 260 καὶ σχολείων ἑλληνικῶν εἰς τοὺς βουλγαρομακεδόνας. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος Μεχμὲτ Ε' εἶπεν ὅτι λυπεῖται ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ νόμου, θὰ συστήσῃ δὲ ὅπως ἐν παντὶ δυνατῷ μέτρῳ μὴ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεκοίνωσε τὰ διαμφισβητούμενα κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην μεθ' ὃ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν Του ὑπαφήσας εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τὸ καθῆκον ὅπως κηρύξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ. Τῇ ἐπιμόνῳ ὅμως παρακλήσει ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων ἡ Α. Θ. Παναγ. ἀπέσυρε τὴν παραίτησιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ μεγάλην τοιαύτην Σύνοδον καὶ νὰ ἐπιδώσῃ ἔκκλησιν πρὸς τὰς Δυνάμεις ἐν ᾗ θὰ ὁρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμου ἀπασαι αἱ Ἐκκλησίαι θὰ κλείσωσι κατὰ συμφωνίαν τοῦ Γένους ἐν διωγμῷ.

Η ΥΓΕΙΑ ΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Κατὰ τὰ κεκανονισμένα καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἐγένετο τὴν Κυριακὴν ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου, κατὰ τὴν διοργανωτικὴν ὁποίαν ἡ μουσικὴ τοῦ Σ όλου ἐπαιξε διάφορα μουσικὰ τεμάχια.

Οἱ πρῶτοι κληρούμενοι ἀριθμοὶ καὶ οἱ κερδίζοντες κατὰ σειρὰν τὰ μεγάλα ποσὰ εἶναι οἱ ἑξῆς.

Ὁ ἀριθμὸς 99509 κέρδισε δρ. 80000.
Ὁ ἀριθμὸς 61135 ἑκατὸν λίρ. 20.000.

Οἱ ἀριθμοὶ 99944, 78912 ἑκάτερος ἀνὰ δρ. 2.500.

Οἱ ἀριθμοὶ 20686, 58208, 87237, 05485, 8 778, 8 182, 63974, 69321, 70374, 9457 , 54190, 12809, 08831, 40638, 00520, κερδίζουν ἑξήκοντα ἀνὰ δραχμὰς 400.

Οἱ ἀριθμοὶ 10291, 50017, 00151 6821, 053 8, 58833, 46099, 58782, 92284, 86282, 85730 88478, 69346, 30351, 34924 15701, 43528, 03157, 05 87, 18164, 71102, 96489 83777, 30259, 82953, ἑκατὸν ἕκαστος ἀνὰ δρ. 200.

Ἐκτὸς τῶν πλουσιοπαρόχων τούτων κερδῶν τοῦ Στόλου πάντα τὰ κέρδη ἀπὸ τὰ μεγάλα ποσὰ γραμματίων ἐπωλήθησαν.

ΤΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,,

Οἱ λαβόντες μέρος σκοπευταί. — Τὰ ἀποτελέσματα

Ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἐκηρύχθη τὴν Κυριακὴν 27 Ἰουνίου ἡ ἔναρξις τῶν ἐν Ῥίῳ τῶν Πατρῶν Πανελληνίων Σκοπευτικῶν ἀγώνων τὰ «Ἐλευθέρια».

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων παρίστη ἡ Δ. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Ὑπουργοὶ κ. κ. Παναγιωτόπουλος, Μιαούλης καὶ Φλαϊώρης.

Ἐπίσης παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῶν Πατρῶν καὶ ἀρκετὸν πλῆθος λαοῦ.

Ὁ ποιητὴς κ. Προβελέγγιος ἀπήγγειλε τὸ ἐπίτηδες διὰ τοὺς ἀγῶνας γραφὲν ποίημα του. Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς παιδείας τονίσας τὴν σημασίαν τῶν ἀγώνων.

Μεθ' ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν Ἐλευθερίων.

Οἱ προσελθόντες σκοπευταὶ ἀνῆλθον εἰς 358, ἐξ ὧν 162 εἶνε στρατιῶται 57 ναῦται καὶ 139 πολῖται.

Οἱ ἀγῶνες ἐξακολούθησαν τὴν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην παρουσίᾳ πάντοτε σφοδροῦ πλήθους λαοῦ.

Τὰ ἀπὸ ἐλέσματα τῶν ἀγώνων ἐξεδόθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν.

Κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἀποτελέσματα τῆς κατ' ἄτομον σκοποβολῆς φέρουν τοὺς ἑξῆς νικητάς: Πρῶτος Χ. Γεωργίου ἐκ Πατρῶν μαθητὴς γυμνασίου ἐτῶν 19. Ἐπιτυχία ἐπὶ 30 βολῶν 29 σφαιρῶν ἀριθμὸς 182. Οὗτος ἔλαβε καὶ τὸ βραβεῖον τῶν 10 χιλ. δραχμῶν.

Δεύτερος Κ. Καμπέρος, ὑπολοχαγός. Ἐπιτυχία 27 σφαιρῶν ἀριθμὸς 173.

Τρίτος Πλίγγος, ναύτης, μὲ ἐπιτυχίαν 27 σφαιρῶν καὶ ἀριθμὸν 168.

Κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς καθ' ὁμάδας σκοπεύσεως πρώτη ἔρχεται ἡ ὁμὰς τοῦ 7ου πεζικοῦ Συντάγματος μὲ 618 ἐπιτυχίας, δευτέρα ἡ τοῦ 1ου μηχανικοῦ μὲ 541 ἐπιτυχίας, τρίτη ἡ τοῦ 2ου μηχανικοῦ μὲ 535 ἐπιτυχίας καὶ τετάρτη ἡ τοῦ 3ου πεζικοῦ μὲ 528 ἐπιτυχίας.

Τὰ βραβεῖα τῶν ὁμάδων εἶνε:

Διὰ τὴν πρώτην 5.000 δρ., κύπελλον ἀργυροῦν τοῦ κ. Νεγροπόντη καὶ ἡ σημαία τῶν «Ἐλευθερίων». Διὰ τὴν δευτέραν 2000 δραχ. καὶ διὰ τὴν τρίτην 1000 δραχμαί.

Ἡ λῆξις.

Οἱ ἀγῶνες ἔληξαν τῆς τετάρτης τὴν ἑσπέραν.

Ἀμέσως κατόπιν ὁ ὑπουργὸς, ἡ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἀθληταὶ δι' ἁμαξοστοιχίας μετέβησαν εἰς Πατρας, ὅπου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου Α' ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων καὶ ἡ τελετὴ τῆς λήξεως τῶν ἀγώνων.

Ὁ κ. Ι. Πολέμης ἀπήγγειλε πρὸς τοῦτο νικηφόρα ὡραῖον ποίημα.

Μετὰ τὴν τελευταίαν παρατέθη γεῦμα ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὰς Ἁγίας των Πατρῶν.

Σημειωτέον ὅτι τὰ πρῶτα α' Ἐλευθέρια προσέλαβον ἐξαίρετον διεθνῆ σημασίαν, διότι ὁ θαυμαστὸς σκοπευτὴς μαθητὴς Γ. Χριστου ὑπερέβαλε τὴν παγκόσμιον ἐπίδοσιν.

Ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐφέρετο ἡ τελευταία μεγάλη ἄσκησις τοῦ ἐν Ἀθήναις στρατοῦ.

Τὸ θέμα ἦτο ἀπόκρουσις ἐχθρικοῦ εἰς τὰς διόδους τοῦ Δαφνίου ἐπερχομένου κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὰς Θήβας.

Τὸ δὲ θέμα τοῦτο κατὰ τὴν γενομένην κριτικὴν ἐξετελέσθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ Ἄναξ.

Τὴν πρωΐαν ἐκ Πατρῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Α. Μ. ἐπιστρέφων μετέβη εἰς Πέσμα καὶ ἐκεῖθεν ἐφίππος κατηυθύνθη εἰς τὸ Χειδάρι, ὅπου κατὰ τὴν 8 1/2 περίπου συνεκεντρώθησαν οἱ ἄνδρες.

Ὁ Βασιλεὺς παρηκολουθηθούμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Σμολένσκη, Κωνσταντινίδου, Γεωργίου καὶ τῶν ὑποσπίστων Τ. Ὁ κ. κ. Πάλλη καὶ Πιστα ἐπλησίασαν ἐπιθεωρήσαν τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπὸ μέτωπον.

Εἶτα τὸ στράτευμα παρέλασεν ἐνώπιον τοῦ Ἄνακτος, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου ἵστατο ὁ κ. Σμολένσκη καὶ οἱ λοιποὶ ὑφιστάμενοι.

Ἡ ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ἀναχώρησις ἔγινε ὁ στρατὸς τὸν Μέγαρον κ. Κωνσταντινίδην ἐπέστρεψε τὴν μεταβρίαν εἰς Ἀθήνας παρελάσας διὰ τῆς ὁδοῦ Σαλαμῖνος. Γενικῶς ἡ ἄσκησις ἐθαυμάσθησαν διὰ τὴν ἀκτοχὴν των.

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρξατο ἡ ἀπόλυσις τῶν ἀπαλλαγέντων.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩ ΠΛΗΡΕΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩ ΚΑΙ ΤΩ ΠΑΓΚ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ
Δης ΧΑΡΙΤΙΝΗΣ Χ. ΠΑΒΡΙΗΛ

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητριῶν τοῦ Π. Διδασκαλείου τῶν θηλέων καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Πλήρους Παρθεναγωγείου ἡ Ἐλλόγιμος Διευθύντρια Δη Χαριτίνη Χ. Παβρίηλ ἐλογοδότησεν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1909—10 εἰποῦσα τάδε:

Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἄκρᾳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι ηὐδόκησε νὰ συνελθωμεν καὶ πάλιν ἐν τῷ εὐαγεῖ τῷδε ἱδρυματι, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἐπισταγίσωμεν τὴν ἐργασίαν τοῦ ἤδη λήξαντος σχολικοῦ ἔτους.

Ἡ παροῦσα ἡμέρα πολὺ συγκινεῖ ἡμᾶς, διότι κατ' αὐτὴν δίδεται εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθῶσι θερμότατα αἰσθήματα συμπαθείας πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἵδρυμα ἐκ μέρους τῶν ἐντίμων συμπολιτῶν καὶ συμπολιτίδων ἡμῶν. Τοιαῦται ἐνδείξεις συμπαθείας εἶναι αὐτόχρημα δι' ἡμᾶς πολύτιμος ἠθικὴ ἐνίσχυσις.

Ὁ πρῶτος μοχλὸς, ὡς γνωστὸν, ὅστις σήμερον κινεῖ τὰ ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν εἶναι ἡ φιλεμπορία, ἡ στοργὴ καὶ ἡ γενναιότης τοῦ Πρωθιεράρχου καὶ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Τιμὴ, καὶ δόξα πρὰς τοὺς συντρέχοντας εἰς σκοποὺς ὑψηλοὺς καὶ εὐγενεῖς.

Ὁ λαὸς ἔχων τὰ ἄριστα τῶν σχολείων εἶναι ὁ πρῶτος λαός· ἂν δὲν εἶναι σήμερον θὰ εἶναι αὔριον. Τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν διεκήρυξαν μεγάλοι παιδαγωγοί.

Τὸ σχολεῖον βεβαίως φωτίζει τὸν νοῦν, μορφοῖ τοὺς χαρακτῆρας πρὸς ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν καὶ καθοδηγεῖ εἰς ἰδεώδη ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ, ἐξ ὧν ἡ εὐδαιμονία.

Ἡ δοξα τῆς Πατρίδος καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος ἐξήρτηνται κυρίως ἐκ τῶν γονέων καὶ διδασκάλων. Βαρὺ, ἀληθῶς, ἀλλ' ὑψηλὸν τὸ καθῆκον πάντων ἡμῶν!

Τὸ σχολεῖον δ' ἐπιτυγχάνει ἐκ τῆς ἀφοσιώσεως, ἠθικῆς ὡριμότητος καὶ εὐπαιδευσίας τῶν διδασκόντων, ἐκ τῆς συμπράξεως τῆς οἰκογενείας, τῆς πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς ἠθικοποίησιν καὶ ἐξυψωσιν τῆς κοινωνίας πάντες οἱ παράγοντες πρέπει νὰ συντρέχωσιν. Ἄνευ τῆς συμπράξεως τῆς οἰκογενείας οὐδὲν δυστυχῶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ὁ μέγας καὶ ὑψηλὸς σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς ἀποτυγχάνει. Τοῦτο ἀκριβῶς ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων τῶν ἐξεχόντων παιδαγωγῶν καὶ τοῦτο ἴσως εἶναι τὸ πρῶτον σημεῖον, εἰς ὃ αἱ γνῶμαι τῶν παιδαγωγῶν ἁπάντων ταυτίζονται καὶ δὲν συγκρούονται καὶ δὲν ἀντιμάχονται πρὸς ἀλλήλας.

Συγγραφεὺς ἄγγλος λέγει ὅτι ἐννενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἶναι ἄνθρωποι ἀγαθοὶ ἢ κοντροὶ γοήσιμοι ἢ ἄχρηστοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἡ διαφορὰ δ' αὐτῶν βάσιν ἔχει τὴν ἀνατροφὴν ἣν ἔλαβον οὗτοι ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ὑπὸ τῆς μητρὸς ἰδίᾳ.

Οἱ φιλέστοργοι γονεῖς ἔχουσι καθῆκον νὰ παρακολουθῶσι πιστῶς τὰ βήματα τοῦ σχολείου. Γονεῖς καὶ διδασκαλοὶ πρέπει νὰ τείνωμεν πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν· αἱ ἐξετάσεις δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὁ μόνος σύνδεσμος ἡμῶν.

Ἐν τῷ σχολείῳ, φιλέστοργοι γονεῖς, δημιουργεῖται τὸ μέλλον τῶν τέκνων ὑμῶν, αὐτὴ ἡ εὐδαιμονία τῶν ἰδίων οἴκων καὶ τῆς πατρίδος.

Ἡ πολιτεία ἐπίσης ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς ἠθικοποιήσεως τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἐκκλησία περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ.

Ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγὴ τῶν λαῶν εἶναι ἡ βάσις τῆς ἠθικῆς. Γνωρίζομεν καὶ ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν ἐπιμαρτυρεῖ, ὅτι κοινωνία δὲν συγκρατεῖται ἄνευ θρησκείας. Ἡ μεγάλη Πατρὶς ἡμῶν, ἡ ἔνδοξος Ἑλλὰς τότε ἀπώλεσε τὴν ἐλευθερίαν της, ὅτε θρησκευτικὴ ἀδιαφορία κατέλαβεν αὐτήν. Ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν αὐτῆς τότε διεπράχθησαν τὰ φρικωδέστατα τῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις ἐγαλαρώθη. Τὸ Ρωμαϊκὸν κράτος τότε παρήκμασε καὶ κατελύθη, ὅτε ἐξέπεσε θρησκευτικῶς.

Ἂν δὲ ἡ Ἑλλὰς μετέπειτα διὰ μέσου μυρίων διωγμῶν καὶ περιπετειῶν διετήρησε τὴν θρησκειαν καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς καὶ οὕτω διέσωσε τὸν ἐθνισμόν της, τοῦτο κατὰ πολὺ ὀφείλεται εἰς τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα, ἥτις διεφύλαξε τὸ τιμαλφέστατα ταῦτα καὶ μετέδωκεν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐργαζώμεθα ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς μορφώσεως τῶν γυναικῶν καὶ οὕτω θὰ ἐξυψωθῇ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη ἠθικῶς.

Ἡ εὐτέλεια τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κορωνὶς πασῶν τῶν ἀρετῶν αὐτῆς. Ὁ Σολομὼν ἀποκαλεῖ τὴν ἀνάρετον γυναῖκα τιμιωτέραν λίθων πολυτελῶν.

Ἡ γυνὴ εἶναι ὁ κύριος καὶ πραγματικὸς μοχλὸς τῆς εὐημερίας τῶν κοινωνιῶν· μεγάλη ἀληθῶς ἡ εὐθύνη αὐτῆς! Ἀλλ' ὅπως φανῇ ἐξία τῆς μεγάλης αὐτῆς εὐθύνης πρέπει νὰ μορφωθῇ πραγματικῶς.

Ἀλλ' ἡ γυνὴ διὰ ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν βαθμίδα εἰς ἣν ἵσταται σήμερον, διὰ ν' ἀναγνωρισθῶσι τὰ δικαιώματα της ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς κατέβαλεν ἀγῶνας. Ἡ δ' ἀνθρωπότης τίνι τρόπῳ ἐπροστάτευσε τὴν γυναῖκα; σοφοὶ

Οἱ ἄνδρες ἀνάγκη νὰ κατανοήσωσι πλέον ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρακολουθῶσι μετ' ἐλαφρᾶ, ἀκέφεως τὰ ἔργα των γυναικῶν, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐργοζωνται ἐν ὁμονοίᾳ, ἐν συνεργασίᾳ καὶ ἐν συμπράξει μετὰ τῆς γυναικός, ὅπως δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν τῷ κόσμῳ τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἐκπολιτιστικήν ἀποστολήν αὐτῆς.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ κατορθωθῇ ἡ μεταρρυθμισις τῶν σχολικῶν προγραμμάτων. Τὰ σχολικὰ προγράμματα σημείζομεν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι συντεταγμένα συμφώνως πρὸς τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἑκάστη χώρα, ἕκαστος λαὸς ζῇ.

Τὰ προγράμματα ὡς εἶναι σήμερον παραφορτωμένα καὶ ἐπίπονα κωλύουσι τὴν θετικὴν μόρφωσιν τῆς γυναικός· ἡ δὲ θετικὴ μόρφωσις αὐτῆς ἐπιβάλλεται πλέον.

Εὐτυχῶς ἡ ἀνθρωπότης ἀπό τινος αἰσθάνεται καὶ ὁμολογεῖ τὴν ἀνάγκην ταύτην. Ἐσχάτως ὁ πρώην πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας Ρούσβελτ ὁμιλῶν ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τῆς μορφώσεως τῆς γυναικός, ἐνώπιον μαθητριῶν παρθεναγωγείου τινός, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς θετικῆς μορφώσεως αὐτῆς.

Ζῶμεν βεβαίως εἰς χρόνους καθ' οὓς αἱ ἀξιώσεις τῆς κοινωνίας ἠλλοιώθησαν καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ βίου ἐπολλαπλασιάσθησαν, ζῶμεν εἰς χρόνους καθ' οὓς πρὸς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν οἴκων πρέπει καὶ ἡ γυνὴ διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας αὐτῆς νὰ προσέρχηται ἀρωγός. Τὸν γάμον, ὡς γνωστόν, σήμερον πλειστοι θετικῶς τότε καὶ ὁ γάμος, ὡς ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται, θὰ καταστῇ εἰς μοχλὸς τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν τοῖς σχολείοις λοιπὸν παρὰ τὴν ἀληθῆ κλασσικὴν παίδευσιν πρέπει νὰ βαθίζῃ ἡ θετικὴ· ἡ χεὶρ πρέπει νὰ διαπαιδαγωγῆται πραγματικῶς, χρειάζεται πρακτικὴ ἐμπειρία, ὀλιγωτέρα ἐργασία τοῦ μνημονικοῦ καὶ περισσοτέρα ἐργασία τῆς κρίσεως.

Τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως σήμερον, τὰ παραφορτωμένα προγράμματα, τὰ ἀκατάλληλα ἐν πολλοῖς οἰκήματα τῶν σχολείων, πάντα ταῦτα καταβάλλουσι καὶ ἐξασθενοῦσι τὴν μαθητικὴν νεότητα, φυγαδεύουσι τὸ ροδόχρουν τῶν παρειῶν αὐτῆς καὶ ἐγκαταλείπουσα οὕτη τὸ σχολεῖον μετ' ἀηδίας δὲν ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὴν ἕρεσιν πρὸς σπουδαίας μεθόδους, ὅπως εὑρύνῃ τὸν κύκλον τῶν γνώσεων της, διότι γνωστὸν βεβαίως τοῖς πᾶσι τυγχάνει ὅτι μεταξὺ σώματος καὶ πνεύματος ὑπάρχει ἀμοιβαία σχέσις καὶ ἐξάρτησις· εὐχαριστεῖται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ὑφ' ὅλας τὰς ἐποχὰς ἡμαρτημένων βιβλίων δι' ὧν τέλος πᾶν θεμέλιον ἠθικῆς ἀνατροφῆς διασείεται.

Διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τῶν σχολικῶν προγραμμάτων καὶ τότε μόνον θὰ θεραπευθῇ καὶ τότε μόνον θὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἡ κατάργησις τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων, αἵτινες κατανοοῦσι καὶ ἀνευρίζουσι τὴν νεότητα, ὡς πάντες οἱ ὑγιεινολόγοι ὁμολογοῦσι καὶ αἵτινες ἀπὸ πολλοῦ κατεδίκασαν ταύτας. Στατιστικαὶ δὲ αὐτῶν ἐν μέσῃ Εὐρώπῃ, ἔνθα αἱ ὑγιειναὶ ὁδοὶ αὐστηρῶς τηροῦνται ἔν τε τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῷ σχολείῳ, ἀπέδειξαν ὅτι διπλάσιος ἀριθμὸς μαθητριῶν ἢ μαθητῶν κατασβάλλονται κατ' ἔτος ἐκ τῆς κοπώσεως τῆς μελέτης.

Ἐκ παρατηρήσεων ἐπίσης ἀπεδείχθη ὅτι τὸ νοητικὸν καὶ ψυχικὸν μέρος τῆς μητρὸς κληρονομοῦσιν οἱ υἱοὶ τὰ δὲ τοῦ πατρὸς αἱ θυγατέρες. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν δὲν σπεύδομεν νὰ θεραπεύσωμεν τὰ χρήζοντα θεραπείας καὶ ἐφ' ὅσον τὰ γυμναστήρια ἡμῶν ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα μένουσι κενὰ ἀσκουμένων ὁ κόσμος ὁλονὲν θὰ ἐξασθενῆται. Ἰατρικαὶ βεβαίως γνώσεις δὲν ὑπαγορεύουσιν ἡμῖν ταῦτα, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα γνωρίζομεν ὅτι αἱ προμήτορες ἡμῶν διήρχοντο πάντα τὰ στάδια τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ ἐξικνοῦντο εἰς θαλερὸν γῆρας χωρὶς νὰ προστρέχωσιν εἰς τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐνέσεις τῶν Ἰατρῶν.

Οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται διὰ τῆς γυμναστικῆς, ὡς λέγει ὁ Ξενοφῶν, ἀπέδησαν οἱ ὑγιεινότεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκοντο οἱ κάλλιστοι ἄνδρες καὶ αἱ εὐειδέστεραι γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος.

Δι' ἐξασκήσεων ἐγένοντο τοσοῦτον πολεμικοί, ὥστε ἔλαβον τὴν ἡγεμονίαν ἐφ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀθηνῶν αὐτῶν. Ἔκτοτε διεκρίνετο ἡ ἑλληνικὴ πόλις ἐκ τοῦ γυμνασίου αὐτῆς καὶ οὕτω οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν διὰ τῆς γυμναστικῆς ἐπετέλεσαν θαύματα. Ἡ πλαστικὴ π.χ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ ἧτις σήμερον δικαίως κινεῖ τὸν θαυμασμὸν ὁμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἶναι θυγάτηρ τῆς γυμναστικῆς.

Διὰ τῆς μετορρυθμίσεως τῶν προγραμμάτων τότε καὶ μαθήματά τινα ἄτινα ἔπρεπε νὰ κατέχωσιν ἐπιφανεστέραν θέσιν ἐν τοῖς προγράμμασι θὰ λοβωσι ταύτην. Τὸ διδακτικὸν π.χ καὶ μορφωτικὸν μάθημα τῆς Ἱστορίας. Δίωρος διδασκαλία τοῦ μαθήματος τοῦ του ὁρίζεται καθ' ἑβδομάδα.

Διὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας χρειάζονται περισσότεραι ὧραι καθ' ἑβδομάδα, ὅπως ὁ διδάσκων ἔχῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ἵνα διεξέρχηται ἐκτενῶς ἀπεύθυνον τὰ διάφορα γεγονότα. Ἡ γνῶσις τῆς Ἱστορίας εἶναι ἡ διεγείρουσα ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τὰ ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ ἐκείνα αἰσθήματα, ὑφ' ὧν ἐμφορούμεθα ὅταν θαρραλέως θὰ βαδίσῃ πρὸ τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν αὐτοῦ.

Διὰ τῆς Ἱστορίας θὰ γνωρίσῃ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους οἵτινες μέχρι καὶ οὐ τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματος τῶν ἡγωνίζοντο ὑπὲρ τῶν τιμαλφεστάτων ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὲρ πίστεως, τιμῆς καὶ πατρίδος! θὰ γνωρίσῃ τοὺς διασήμους ἐκείνας γυναῖκας αἵτινες ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών των συνέβαλον ἐν τῷ ἀνορθωτικῷ ἔργῳ τῶν ἀνδρῶν. Αἱ ἀρεταὶ πάντων τούτων καταλλήλως ἐξαιρόμεναι ὑπὸ διδάσκοντος ἔχοντος πρὸς τοῦτο τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τὰς γνώσεις δηλονότι καὶ τὰ φυσικὰ χαρίσματα, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ καταλίπωσιν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ βαθείαν καὶ ἀνεξάλειπτον τὴν ἐντύπωσιν, νὰ μὴ διεγείρωσιν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὴν ἄμιλλαν ἥτις ὁδηγεῖ εἰς θούματα!

Τὸ μάθημα ἐπίσης τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ὥρᾳ καθ' ἑβδομάδα ἀπαιτεῖται νὰ διδαχθῶσι τόσα ὡραῖα καὶ τερπνὰ πράγματα. Πῶς ἡ μαθητιῶσα νεότης θὰ αἰσθανθῇ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς φύσεως, τῆς φύσεως αὐτῆς εἰς ἣν ὁ πρῶτος παιδαγωγὸς ὀφείλει τὰς γνώσεις του, τὴν ἐπιστήμην του αὐτόν; Ἄνευ ἐπαρκοῦς διδασκαλίας περὶ τῶν θελκτικῶν λεπτεμερειῶν τῆς βοτανικῆς πῶς θὰ αἰσθανθῇ τὴν παντεδυναμίαν τὴν σοφίαν καὶ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ; Πῶς θὰ βαθῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ νὰ γνωρίσῃ καὶ ν' ἀγαπήσῃ τὰ ἄνθη, τὰ φυτά, τοὺς ἀγροὺς, αὐτὴν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ζωήν; πῶς θ' ἀνοφωνήσῃ τέλος, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!

Τὸ παρθεναγωγεῖον τῆς ἡμετέρας ἑλληνικῆς κοινότητος παρακολουθοῦν πιστῶς τὰ ἐν Ἑλλάδι τοιαῦτα καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος ἀσφαλῶς καὶ ἐπαξίως ἐβάδισε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. Ἡ ἑλληνοπρεπὴς μόρφωσις καὶ ἡ ἠθικοθρησκευτικὴ διάπλασις τῶν ἡμετέρων μαθητριῶν ὑπῆρξαν ἀεὶ ἐν τῶν δίνηκεν μελετημάτων ἡμῶν. Αἱ μεγάλαι καὶ ὑψηλαὶ ἰδέαι τῆς πίστεως, τῆς πατρίδος τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης ἐνσταλάζονται ἐν τοῖς ψυχαῖς τῶν μαθητριῶν ἡμῶν διὰ τῆς ἠθικοθρησκευτικῆς διδασκαλίας ἣν παρέχομεν διὰ τῶν ἐλλογίμων κ. κ. Καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων κατὰ τὰς πασαμονὰς τῶν μεγάλων θρησκευτικῶν ἑορτῶν καὶ καθ' ἕκαστον σάββατον τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Παρθεναγωγείου εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἑορτῶν, εἰς τὴν τελετὴν ἐθνικῶν μνημοσύνων καὶ τέλος διὰ φιλανθρωπικῶν ἑορτῶν ἃς διοργανοῖ τὸ Παρθεναγωγεῖον ὑπὲρ τῶν μαθητριῶν αὐτοῦ.

Λαμπρὰ καὶ ὡραία εἶπερ ποτὲ ἑωρτάσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ μεγάλη ἐπέτειος τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἡ φυγαδευθεῖσα εἰρήνη ηὐδόκησε τέλος νὰ ἐπανέλθῃ καὶ νὰ ἐπισείσῃ ὕπερθεν ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν τὴν ἀόρατον σημαίαν αὐτῆς. Ὁ ἀοίδιμος ἐθνομάρτυς Κυπριανὸς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς θεσέως του προσείδεν ἡμᾶς μετ' εὐέλπιδος καὶ πλήρους ἐθνικῆς ὑπερηφανείας βλέμματος σιεφόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐθνάρχου ἡμῶν καὶ οἱ τετιμημένοι ἥρωες τοῦ ἐνδόξου καὶ αἰγλήεντος 21 καὶ ὧν τὰ μεγαλουργήματα ὕμνησεν εὐπαίδευτος κληρικὸς ἠσθάνθησαν μεθ' ἡμῶν τὴν ἄρρητον ἐκείνην συγκίνησιν τὴν προεργομένην ἐκ τοῦ ἐγγειτίζοντος πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Ἀνήλθομεν οὕτω εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Ἰδεώδους ἐκείνου, ἐξ οὗ φωτειναὶ ἀκτῖνες αἰσιωτέρου μέλλοντος ἐξεπέμφθησαν καὶ κατηύγασαν τὴν ὕπαρξιν ἡμῶν.

Γεγονὸς ἄξιον προσοχῆς καὶ λίαν ἐνθαρρυντικὸν εἶναι ἡ ὁσημέραι αὐξανομένη προθυμία τῶν μαθητριῶν ἡμῶν πρὸς καταβολὴν ἑράνων ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν στόλου. Τοῦτο τιμᾷ τὴν Ἑλληνίδα Κυπρίαν νεότητα καὶ ἡ τιμὴ αὕτη ἀναπαλάται κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος αὐτῆς.

Τὰ δ' ἔργα ἐπίσης εἰς ἃ ἡ νεᾶνις ἔχει καθῆκον ν' ἀσχολῆται εἶναι τὰ τῆς φιλανθρωπίας, μεταρσιοῦται εἰς ὑψηλὰς σφαίρας, ἐξευγενίζεται ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ὑπεισέρχεται εἰς πάντας τοὺς κλάδους εὐγενοῦς δράσεως καὶ οὕτω καθίσταται ἀξία τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ της. Αἱ λεπταὶ χεῖρες τῆς νεάνιδος ἐπλαθήσαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπως παραμυθοῦσι καὶ ἀνακουφίζωσι τοὺς δυστυχεῖς, ὅπως δίδωσι τὴν ζωὴν καὶ διαχέωσι τὴν χαράν. Διὰ τῆς φιλανθρωπίας ἡ νεᾶνις αἰσθάνεται τὰς εὐρύνους ἐκείνας ἡδονὰς ἃ. ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἠθέλησε δτε ἔπαγεν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡμεῖσυν ἀκόμη εἰς τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα ἐπιφωνήματα τῆς χαρᾶς δι' ὧν αἱ μαθήτριαι ἡμῶν ὑπεδέχοντο τοὺς φιλανθρώπους συμπολίτας καὶ συμπολίτιδας ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς φιλανθρωπικῆς ἡμερίδος τοῦ Παρθεναγωγείου.

Ἐγκώριζον ὅτι διὰ τοῦ πρσίόντος τῆς ἡμέρας ἐκείνης θ' ἀνεκουφίζοντο ἄπορα κοράσια καὶ θὰ εἶχον νὰ φορέσωσι νέα φορέματα καὶ ὑποδήματα τὰς προσεγγιζούσας χαρμοσύνους ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ οὕτω ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῶν θὰ ἐπηνθει τὸ μειδίαμα τῆς χαρᾶς. Τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα ἐπιφωνήματα τῆς χαρᾶς ἦσαν τρανοτάτη ἀπόδειξις τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων ὧν ἐμφοροῦνται αἱ τρόφιμοι ἡμῶν.

Ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ μετὰ τοῦ Νηπιαγωγείου ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 415 μαθήτριαι τούτων 44 ἀπετέλεσαν τὸ τριτόξιον διδασκαλεῖον, 221 τὰς ἑπτὰ τάξεις τοῦ ὁκτωταξίου πλήρους παρθεναγωγείου καὶ 150 τὸ τριτάξιον Νηπιαγωγεῖον.

Ἐδίδαξαν δὲ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ καὶ Διδασκαλείῳ ὁ εὐρυμαθὴς καὶ φιλοπονώτατος Γυμνασιάρχης τοῦ Πανκυπρίου Γυμνασίου κ. Ἀθ. Φυλακτὸς τὰ Παιδαγωγικὰ καὶ Φιλοσοφικὰ τοῦ Διδασκαλείου, ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων ἀξ. Ἱερὸς κ. Ἰακωβίδης τὴν ὑγιεινὴν τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Διδ. ὁ εὐπαίδευτος καὶ ρητὴς Διευθυντὴς τῶν Ἀστικῶν σχολῶν κ. Μαρθεύτης τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις του Διδ. καὶ τὰ Γαλλικὰ τοῦ Παρθ. καὶ Δ.διδασκαλείου. Οἱ ἑλλόγιμοι καθηγηταὶ κ. κ. Αὐγουστίνος τὴν Ἱστορίαν τοῦ Διδασκαλείου καὶ τὰ Ἑλληνικὰ τῆ. γ' τάξεως τούτου, Σπυρίδακης Θρησκευτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ τῆς Β' τοῦ Διδ. Κωνσταντινίδης θρησκευτικὰ τῆς Α' καὶ Γ' Δ δ καὶ Ἑλληνικὰ τῆς Α', Ἰωαννίδης τὴν Ἱστορίαν τῆς τάξεως τῆς Β' καὶ Γ' Δ.δ. καὶ Γεωγραφίαν τῆς Β'. Μιχαηλίδης τὰ Μαθηματικὰ καὶ Φ. Πειρηματικὴν τοῦ Διδ. καὶ Κοσμογραφίαν Η' Παρθ. καὶ Γ' Διδ, Ἰεσωνύμου τὴν Φ Ἱστορίαν τοῦ Διδ. καὶ Μαθηματικὰ καὶ Γεωγραφίαν τῆ. Η' Παρθ. Griffin τὰ Ἀγγλικὰ τοῦ Παρθ. καὶ Διδ., Οἰκονομᾶκος τὴν ᾠδικὴν καὶ Θωμόπουλος τὴν Γυμναστικὴν, Ἰχνογραφίαν καὶ Καλλιγραφίαν, ἡ εὐπαίδευτος δις Μερόπη Σκουταρίδου τὰ Θρησκευτικὰ, Φ. Πειραματικὴν καὶ Φ. Ἱστορίαν τῆς Ζ' καὶ Η', τὰ Ἑλληνικὰ, Μαθηματικὰ καὶ Οἰκ. Οἰκονομίαν τῆς Ζ' καὶ Οἰκ. Παιδαγωγικὴν τῆς Η'., ἡ κ. Ἐμ. Νικολαΐδου τὰ χειροτεχνήματα ραπτικὴν καὶ κοπτικὴν τοῦ Δ.δ. καὶ Παρθεναγωγείου. Τὴν δὲ Γεωγραφίαν καὶ Ἱστορίαν τῆς Ζ' τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Η' καὶ τὴν Γεωγραφίαν καὶ Οἰκ. Οἰκονομίαν τῆς Α' τοῦ Δ.δ. ἐδίδαξεν ἡ ἔχουσα τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ πρὸς ὑμᾶς. Ἐν δὲ τῷ κατωτέρῳ τμήματι τοῦ Παρθεναγωγείου ἐδίδαξαν ὑφ' ἃ. καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνθήκα. αἱ εὐταίδευτοι δίδυμοι Μαρία Χριστοφίδου, Χαριτίνη Κυριακίδου, Πηνελόπη Δημητρίου, Ἀθηνᾶ Γεωργίου καὶ Φωτεινὴ Βασιλείου. Ἡ ἐπιμελῶς διδάξασα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δνὶς Ἀγαθὴ Χ'' Ἰωσὴφ ἀπεχώρησεν ἀποδεχθεῖσα θεσιν διευθυντρίας ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Λευκάρων. Τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας αὐτῆς διενείμαντο μεταξὺ αὐτῶν αἱ φιλόπονοι διδασκάλισσαι τοῦ κατωτέρου τμήματος.

Ἐν δὲ τῷ Νηπιαγωγείῳ ἐδίδαξαν ἡ ἔμπειρος καὶ ἀξία Νηπιαγωγὸς δὶς Μαρία Χριστοφίδου καὶ αἱ βοηθοὶ αὐτῆς δὶς Φωτεινὴ Βασιλείου καὶ ἡ κ. Ζωὴ Γεωργίου.

Τὰ Ἑλληνικὰ τῆς Γ' τάξεως τοῦ Διδ. μέχρι τῶν μέσων περίπου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐδίδαξεν ὁ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐδοκίμως ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ διδάξας εὐπαίδευτος κ. Μαρκίδης, ὅτε, ἀποχωρήσαντος τούτου πρὸς ὑψηλοτέρας σπουδὰς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου ὁ ἑλλόγιμος κ. Αὐγουστίνος τὸ πρωτον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διδάσκων ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Μαρκίδου ἀνεδέξατο μένουτουκ. Σπυρίδάκη νέας Ὥρας ἐν τῷ Παγκυπρίῳ Γυμνασίῳ μέχρι τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίξεως του φιλολόγου κ. Χατζηκώστα τὰ θρησκευτικὰ τῆς Β' τοῦ Διδ. ἐδίδαξεν ἐπί τινας ἑβδομάδας ὁ Ἱερολογιώτατος κ. Μακάριος.

Τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπετεύχθη ν' ἀρχίσῃ ἡ τακτικὴ λειτουργία τοῦ ὡρολογίου προγράμματος ἀπὸ τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ οὕτω οἱ διδάσποντες διεξῆλθον τὴν διδακτέαν ὕλην ἀνετώτερον.

Ἡ ἐργασία παντων καὶ πασῶν ἀπέβη ἀγαθὴ καὶ ὠφελιμος ταῖς μαθητρίαις. πάντες καὶ πᾶσαι ἐξεπλήρωσαν εὐόρκως τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα καὶ μετὰ παραδειγματικῆς ἐπιμελείας, ὁμοφροσύνης καὶ στοργῆς δ.' ὅλου τοῦ ἔτους· ἐφ' ᾧ καὶ δημοσίᾳ τὸ Παρθεναγωγεῖον δι' ἡμῶν μεγάλως εὐχαριστεῖ αὐτούς.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον ὀφείλει νὰ εὐχαριστήσῃ ἰδιαιτερως τοὺς ἀξιοτίμους κ.κ. Γυμνασιαρχη, Μαρθεύτη καὶ Ἰακωβίδη εἵτινες πλὴν τῶν ἰδίων ὑψηλῶν καθηκόντων διέθηναν ἱκανὰς ὥρας ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ πρὸς διδασκαλίαν. Εὐχαριστῶ ἐπίσης τὰς προσφιλεῖς μου συναδέλφους αἵτινες πᾶσαι παρέσχον μοι βοήθειαν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον.

Τὰ διαγωνίσματα εἰς πάντα τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς διεξήχθησαν συμφώνως πρὸς τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὰ ἀποτελέσματα ἐδειναίωσαν τὰς ἀγαθὰς προσδοκίας ἡμῶν. Ἡ ἐπίδοσις, ἡ ἐπιμέλεια καὶ τὸ ἀνεπίληπτον τοῦ ἤθους τῶν μαθητριῶν ἡμῶν καταδεικνύουσι τὴν συμβολὴν τοῦ οἴκου ἐν τῷ ἔργῳ του σχολείου.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ τῶν δυο κατωτέρων ταξεων τοῦ πλήρους Παρθεναγωγείου ἐγένοντο λίαν ἐπιτυχῶς τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐνάτῃ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἡγουμένου Κύκκου καὶ λοιποῦ φιλομούσου καὶ ἐπιλέκτου ἀπροατηρίου. Ἡ ἐπιμελὴς καὶ φιλότιμος ἐργασία τῶν διδασκουσῶν εἶνε ἀξία δημοσίων εὐχαριστιῶν.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον ἔσχε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου μετὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἡγουμένου Τροοδιτίσσης. Οἱ σεπτοὶ ξένοι ἠνρόάσθησαν ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας μαθήματά τινα ἐν πάσαις ταῖς τάξεσι καὶ ἡ εὐχαρίστεια ἣν ἐξέφρασαν ἐπὶ τῇ καλῇ λειτουργίᾳ τοῦ Παρθεναγωγείου ἡμῶν ὑπερβαλλόντως συνεπλήρωσαν ἡμᾶς.

Τὰ ὡραῖα μαθήματα τῆς μουσικῆς, ζωγραφικῆς καὶ ἰχνογραφίας διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν καταδεικνύουσι τὴν ἐπιμελῆ καὶ ἄοκ-ον ἐργασίαν τῶν διδασκόντων καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητριων εἰς ταῦτα· μαθήτριαί τινες μάλιστα ἐπεδείξαντο ἰδίαν ἐπίδοσιν εἰς τὰς ὡραίας αὐτὰς τέχνας.

Τὰ ἔργα τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς ἐσωτερικων καὶ ἐξωτερικῶν φορεμάτων ἐπετελοῦ-αι εὐτέχνως καὶ φιλοκάλως εἶναι ταῦτα ἐπαθειμένα καὶ δυναται τὰς τις νὰ ἴδῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν γενεμένην ἐργασίαν· ἡ διδάσκουσα εἶναι ἄξια ἀληθως πολλῶν συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δεξιότητι ἣν δεικνύει.

Τὰ πρακτικὰ μαθήματα τῆς τυροκομίας ἐπανελήφθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐξετάθησαν μάλιστα ἐπὶ πλείον Πλὴν τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας ἐγένετο καὶ θεωρητικὴ τοιαύτη ἐπί τινας μῆ-ας. Δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ μαθήτριαι τῶν ἀνωτέρων τάξεων εἶναι σήμερον εἰς θέσιν νὰ παρασκευάσωσιν ἄνευ τῆς ἐπιβλέψεως καὶ βοηθείας τοῦ κ. Ἱερωνύμου τὸν τυρὸν τοῦ οἴκου των καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ γονεῖς ἐδοκίμασαν ἤδη τοῦτο.

Καὶ παραπαλῶ ἤδη τοὺς σεβαστοὺς ἰθυνοντας τὰ τῆς παιδείας ἡμῶν νὰ μοῦ ἐπιτρέψωσι νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα.

Ἐν πρώτοις ἐλπίζομεν ὅτι τὸ κοινὸν ὅ-ειρον περὶ οἰκοδομῆς Παρθεναγωγείου ἐκπληροῦντος τάς τε ὑγιεινὸς καὶ παιδευτικὰς συνθήκας θὰ λάβῃ ζωὴν καὶ θὰ γίνῃ πραγματικότης.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐμελέτα νὰ εἰσαγάγῃ τὰ κεντήματα τῶν Λευκάρων τὰ τόσον προσοδοφόρα σήμερον καταστάντα. Τὰ κε-τήματα ταῦτα πρέπει ν' ἀντ-κατασ τήσωσι τὰ ἐπὶ ἑταμὶν καὶ καμβᾶ ἔργα, εἰς ἃ τὰ νήπια πρέπει ν' ἀσχολῶνται καὶ τὰ διὰ μετόξης ἐπὶ ἀτλαζίου ἢ ἄλλου ὁλοσηρικοῦ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστὰ σήμερον ἡ ζωγραφικὴ Μετὰ τὸ ἀσπροπέντημα καὶ τὴν κοπὴν καὶ ραφὴν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν φορεμάτων αἱ μαθήτριαι ἔχουσι πολὺν ὑπολειπόμενον χρόνον ν' ἀσχολῶνται εἰς τὰ κεντήματα ταῦ-α ὑπὸ δεξιὰν καὶ ἐμπειρον βεβαίως διδάσκαλον. Ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ἡ τέχνη αὕτη θ' ἀνέλθῃ εἰς περιωπὴν, διότι καὶ μετὰ περισσοτέρας φιλοσαλίας θὰ ἐπτελῆται καὶ ὁ ῥυθμὸς καλὸς καὶ τὰ σχέδια ἐπιτυχέστερα θὰ εἶναι βοηθοῦντος βιβλίου εἰς τοῦτο καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἰχνογραφίας. Οὕτω ἡ μαθήτρια ἀπολυθεῖσα καὶ ἂν δὲν ἐπιδυθῇ εἰς τὸ ὑψηλὸν διδασκαλικὸν ἔργον θὰ περδαίνῃ ἐπισίως ποσόν τι ἱκανοποιητικόν.

Ἀνάγκη ἐπίσης νὰ ληφθῇ μέριμνα περὶ κατασκ ωῆς θρεπτηρίου τῶν νεωτέρου συστήματος καὶ περὶ προμηθείας πάντων τῶν διδακτικῶν ὀργάνων καὶ παιδαγωγικῶν βοηθημάτων δηλ. γεωγραφικῶν χαρ ῶν, συλλογῶν ὀρυκτῶν, ἐντόμων, φυτῶν, σχολικῆς βιβλιοθήκης, βιβλίων καὶ περιοδικῶν εἰκονογραφημένων κ.λ.π. Ὅσον εὐρύτερον ἔδαφος παραχωρούμεν εἰς τὴν ἐποπτικὴν δ δασκαλίαν τόσον ἡ διδασκαλία ἡμῶν κερδαίνει ζωῆς καὶ καθίσταται αὐθρεστος. Ἂν δ' ἐπιτευχθῇ ἐπίσης νὰ γίνωνται διαλέξεις χάριν τῶν μαθητριῶν ἀπολλήλου θέματος μετὰ πριβολῶν εἰκόνων, εἰ δυνατὸν, τοῦτο θὰ εἶνε ἄριστον μέσον μορφώσεως καὶ μονιμοποιήσεως τῶν ἐν τῷ σχολείῳ ἀποκτωμένων γνώσεων.

Νομίζομεν ἐπίσης ὅτι θὰ ἦτο καλὸν πρὸς διαφύλαξιν καὶ διάσωσιν τῆς ὑγείας τῶν μαθητριῶν ἡμῶν νὰ παραληφθῇ φιλάνθρωπός τις Ἰατρὸς νὰ ἐπισκέπτηται τὸ Παρθεναγωγεῖον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἐξετάζῃ τὴν ὑγείαν τῶν μαθητριῶν.

Αἰσθανόμεθα ἐπίσης τὴν ἀνάγκην νὰ καταδείξωμεν εὐσεβάστοις τοῖς ἀρμοδίοις ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ληφθῇ μέριμνα καὶ περὶ τῆς ὑλικῆς ἐξυψώσεως τῶν συναδέλφων μουδιδασκαλισσῶν. Ἡ ἐργασία αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκτιμᾶται δεόντως. Ἐργαζόνται αὐτοαι, μοχθοῦσιν, ἀφιεροῦσι τὰ ὡραιότερα ἔτι τῆς ζωῆς των ὑπὲρ τῶν τέκνων τῆς Πατρίδος. Πρὸ